PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 7-8
ЛИПЕНЬ-
СЕРПЕНЬ
1985

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XXVI ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1985 Ч. 7-8

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN

No. 7-8 JULY-AUGUST, 1985 VOL. XXVI

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$12.00
Передплата до інших країн	12.00
Поодиноке число	1.20

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$12.00
Subscription in other countries	12.00
Single copy	1.20

Address:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширних описів.

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ

Г. Мельник-Марко — Міжнародній рік молоді 1
О. Матусевич — Заява 2
Екзекутива СУМК 2
Т. Горохович — Як і звідки діти черпають духовість свого народу 3
— Комунікат 4
Уляна Пелех — Святослав Караванський 5
Т. Горохович — Чи доцільно зберігати ідентичністщ 9
Програма З'їзду 11
Софія Степанюк 12
КУК — Повідомлення Комісії Прав 13
Назначення до Канадської Ради 14
— Tribute to Women 15
H. Melnyk-Marko — Women's News & Issues 16
— Former Vita Resident Appointed 17
— Нашим дітям 18
— Ювілейні привіти 19
Є. Василів — Зустріч з редакторкою 21
— З ювілейного свята журналу в Саскатуні 22
Маргарета Ременда — З ювілею журналу у Ванкувері 23
А. Воробець — 25-ліття журналу в Келовна 25
Громадська хроніка 27
Нев'янучі вінки 28
С. Кульба — Довкола Дому 33
Іванна Вахна .... Українська вишивка 33

НА ОБКЛАДИНЦІ: О. Кульчицька — Княгиня Ольга

НЕОБХІДНЕ ДЛЯ ШКОЛИ

Український виховальний співанник для дітей

СВІТАНОК

Видання Української Двомовної Асоціяції в Едмонтоні.
З нотами і рисунками.
Видано на гарному папері,
в тверд. обкладинці, стор. 115.

Ціна: $7.50

Замовляйте в Союзі Українок Канади на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION
#612 24th St. East
Saskatoon, Sask. S7K 0L1

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже четверте видання про вишивки і стіби англійською мовою. Багато ілюстрована, 12 сторінок взорів вишивок, 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів, ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, низинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторінок друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $12.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
Saskatoon, Saskatchewan
S7K 0L1

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Міжнародній Рік Молоді

Об'єднані Нації проголосили 1985-ий рік, Роком Молоді, саме тому — батьки, учителі й виховники, повинні в цьому році ближче приглянутися до своїх дітей, учеників і вихованців, бо молодь тепер попадає під різні впливи, добрі й злі, прямі та побічні. Батьки й учителі — докладають усіх зусиль, щоб якнайкраще виховати цю молодь, то мимо всього, найбільший на неї вплив — має теперішня т. зв. „Мідія"! (Преса, радіо й телебачення).

Колись, батьки мали сильний голос і авторитет у вихованні своїх дітей, а побічні впливи, були лише додатком у виховному ділі, тепер все є навпаки, бо батьки більш зайняті в позадомашній праці й більшу частину виховання своїх дітей залишають позадомашнім впливам! І саме те, привело теперішню нездорово-критичну ситуацію — до прикрого стану.

Молодь живе „великою сваволею", дисципліна й обов'язковість майже зовсім зникла з щоденного життя! Щораз, то більше впливають на дітей і молодь негативні середовища, що до певної міри деморалізують, псують і затроюють усе те, що батьківська шляхетність старалась у них засвоїти.

Щастя в тому, що велика частина нашої молоді є настільки інтелектуально розвинена, що вміє розрізнити, добро від зла й разом із старшим громадянством, шукає виходу з цього прикрого положення, що веде наше суспільство до деґенерації!

В цьому Міжнародньому Році Молоді, молодіжні організації плянують різні імпрези, щоб спільно впливати на своїх ровесників і підкреслювати важливість їхньої ролі в майбутньому суспільстві.

Вони старатимуться пригадувати своїм членам і приятелям, що вони мають повні права бути корисними й продуктивними членами суспільства й при тому розвивати свої індивідуальні здібності, щоб жити в дусі братерства й згоди та продовжувати діла своїх батьків!

Нашій українській молоді, старше громадянство повинно піти назустріч і допомогти їй в організуванні культурних імпрез, та плеканні рідної мови, щоб без труднощів і з зацікавленням вивчала та пізнавала свою спадщину!

При тому подбаймо щоб наша молодь мала добрих провідників, учителів та інструкторів. Щоб крім загального навчання, засвоювала собі любов до свого рідного, що її передали їхні батьки.

Постійне зайняття наукою чи праця в організації, може бути найкращим рятунком — від негативних впливів мідії. Стараймося дати працю нашій молоді в українських підприємствах, та організаціях, щоб вона на час літніх ферій не блукала й не мала змоги зв'язуватись із непотрібними елементами.

Уможливім нашій молоді вступ на українські курси в інститутах, чи до „СУМ-ківського Села" — там вона може багато скористати й вивчати як стати провідником чи інструктором. Допоможім нашій молоді! Бо молодь — це наша будучність!

Щасливий той народ, що виховує надійну молодь!

Галина Мельник-Марко,
культ-освітня референтка Пров. Екзек. Союзу Українок Східньої Канади

Вітаємо делеґатів і гостей 17-го Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді у Вінніпезі 3 — 7 липня 1985.

— — —

Вітаємо делеґатів і делеґаток Крайового З'їзду складових організацій Союзу Українців Самостійників у Вінніпезі 8 — 10 липня 1985.

З „Хроніки Барашевської політичної жіночої зони" в Мордовії

Серед матеріялів „Хроніки Барашевської політичної жіночої зони", що надійшли самвидавними шляхами до Закордонного представництва Української Гельсінської групи, є копія заяви Ольги МАТУСЕВИЧ до Президії Верховної Ради СРСР від 12 січня 1984 року — з нагоди Дня українського політв'язня. Пропонуємо повний текст цієї заяви в перекладі з рос. мови.

„До Президії Верховної Ради СРСР

ЗАЯВА

Бути в наші дні українцем — ознака поганого тону. Це означає бути об'єктом знущання і образ з боку шовіністичних елементів, чого зовсім не карають, а навпаки, заохочують власті. Бути українцем свідомим — найтяжчий державний злочин. Це означає стати об'єктом погроз, шантажу, побиття, переслідувань і репресій з боку радянської влади. Бути українцем свідомим, виявляти опір повсюдній русифікації — це означає бути в'язнем сумління, поневірятися в радянських тюрмах і концтаборах, жити далеко від України. Приклад цієї долі: О. Матусевич і багато інших.

Сьогодні, 12 січня, коли все прогресивне людство відзначає День українських політв'язнів в СРСР, відірвана від Батьківщини, позбавлена змоги не тільки користуватися надбаннями української думки і культури, а й практично розмовляти рідною українською мовою, запроторена за колючий дріт жіночого політичного концтабору в Мордовії, заявляю, що я — українка, українка за духом і кров'ю, і буду завжди і скрізь обстоювати своє святе право бути українкою та право України на існування і незалежність.

О. Матусевич

ДО ВСІХ, ЩО ІНТЕРЕСУЮТЬСЯ СПРАВАМИ СУМК:

СУМКівський з'їзд, який відбувся в листопада 1984 р. постановив у формі резолюції перевести в життя проєкт виготування історії всіх відділів СУМК в Альберті та Британській Колюмбії. Цей проєкт видання писемної історії з образками повинен успішно закінчитися в 1987 році перед ювілеєм 1000-ліття хрещення України.

Щоб успішно виконати цей амбітний проєкт, СУМК звертається до **всіх вас:** парохів, членів громад, чл. Союзу Українок, та бувших членів СУМК. Поможіть нам скласти історію всіх відділів СУМК. Нам потрібно інформації про сучасні відділи та про відділи, які тепер не існують, а колись існували. Вже у 1979 році СУМК відзначив 50 років свого існування. Багато громадської праці відбулося, багато громадських діячів випробували свої провідничі здібності в рядах СУМК. Інфомації про життя різних відділів затримуються в церковних архівах, чи в приватних архівах одиниць в громаді, а то часом лише в пам'яті старших людей. Наколи вони відійдуть на вічний спочинок, ця історія загине для суспільства.

Напишіть про початки існування відділу, про проєкти, про членів, про діяльність СУМК, що лише можете.

Ми це зложимо в ювілейну книгу СУМК, яка буде свідчити про славну СУМКівську історію та буде служити як дороговказ наступним нашим поколінням.

Коли проєкт скінчиться, провінційна управа СУМК зобов'язується зберегти та звернути вам всі ваші архівні матеріяли.

Прошу вислати ваші дописи на таку адресу:

СУМК National Executive
St. John's Institute
11024 — 82 Avenue
Edmonton, Alberta T6G 0T2

З християнським привітом, Дорадники СУМК: **Надія Крищук, Олександра Гоголь, Леся Сліпчук, Єлена Юрчак.**

Привіт для "Променя"

В ювілейному році „Променя" відділ Союзу Українок Канади ім. Ганки Романчич при громаді Всіх Святих у Саскатуні висилає найщиріші побажання редакторці пані Наталії Когуській, бажає їй кріпкого здоров'я та Божого благословення.

Просимо Всевишнього, щоб наступні 25 років пройшли так успішно як і перші на користь нашого українського православного жіноцтва.

Каруся Щербій, голова
Савеля Бойчук, референтка

Як і звідки діти черпають духовість свого народу?

Творчість є діяльністю, в яку людина вкладає немов би частку своєї душі, і чим більше вона вкладає, тим багатшою стає її душа. **Василь Сухомлинський**

Відповідаючи на поставлене в заголовку питання, молода мама відповіла: „Треба дбати від початку, від самого народження, вдома вкорінювати українство у свою дитину. Зосередити увагу над розвитком мовлення в дитини, над кормленням духа маляти". А покормом духа немовляти є кожне слово матері й батька, кожна колисанка, кожний рух дорослих супроти дитини. І тому мама нашого Андріянка (про нього була мова в попередньому числі „Променя") дуже дбайливо вкорінює засвоєння української мови, а з тим і національний дух у єство свого сина. В його бібліотеці є наліплені на картониках кольорові малюнки квітів, тварин, знарядь та інших предметів, з якими він зустрічається в довкіллі. Хлопчиковим улюбленим заняттям є забави з цими картками. Оглядаючи їх він починає бавитися словами:

Андріянко квасоля,
Дідик буряк
Мама капуста
Тато помідор

Після цього буває ще такий вид мовних ігор: „ялинка-минка, квітка-мітка, муха-духа, гарна-марна", тобто Андріянко бавиться добиранням римованих складів до відомих йому слів. А це дуже важливий період у розвитку мовлення дитини, це її творчість, що приносить їй радість. Маленький спалах творчости перетворюється в інтелектуальну одухотвореність, якщо її вміло плекати. Плекання ж полягає в тому, що батьки, вчителі, всі в родині сприймають цю творчість з увагою, радіють нею. Це приносить малятковi вдоволення, заохоту, вона в тому буде мати джерело надхнення до дальших виявів своєї творчости.

Дальшим кроком у розвитку мовних ігор будуть спонтанні реакції дитини на довкілля: Андріянко, почувши над озером скигління чайки (меви), почав її голос наслідувати. Побачивши на вулиці під квітярнею багато квітів — вигукнув: „Пахучі квіти", „дуже гарні квіти!" На ялинку зареаґував: „Чудова ялинка!" Користаючись відомими йому з книжечок висловами, хлопчик самостійно замінює авторові слова своїми: „Чорна муха цокотуха сіла **Грицеві** на вухо" — замість „Грицеві" дає своє слово „татові". Коли я в розмові використала слово „утекли" Андріянко додав: „утекли за десять рік" — рядок з відомого йому вірша „Слон по Африці ходив". Коли ж бабця його вимовила інший рядок дитячого віршика, уживши одне неавтентичне слово „Жив-жив, бабці чоботи **зробив"**, Андріянко спостеріг це слово і поправив бабцю „Жив-жив бабці чоботи **пошив**".

І так бачимо, що джерело спонук до всіх цих мовних ігор була увага до дитини дорослих, краса довкілля, події в ньому тощо. Тому дальшими побудниками до розвитку мови будуть: театр, дитячі костюмівки, слухання пісень і музики, розповідь казки, цікава подія, все інше, цікаве, радісне для дитини.

Казки спочатку — для молодших дошкільнят підбирати короткі, в яких є часті повторювання тих самих висловів, наприклад: „Колобок", „Казка про діда бабу і курочку рябу", „Казка про двох цапків", „Ріпка", „Рукавичка" та інші.

Для старших дітей можна вже підбирати такі казки, в яких заховані глибокі думки, гарні вчинки персонажів. Діти будуть заглиблюватись у події, переживатимуть подив для вчинку, шукатимуть істини, одухотворюватимуться ними. А послухавши казок, дитина захоче сама виразитись словом, буде пам'ятати гарні вчинки, наслідуватиме їх.

Відомий учитель Василь Сухомлинський, що ціле своє життя досліджував дитячу душу, і творчість формував їх успішно у своїй „Школі радости", подав кілька казок, що їх він розповідав дітям, і які глибоко зворушували дітей.

Казки народні, що їх чують діти від мами, батька, бабусі чи дідуся, залишаються на ціле життя. З них іде на неї те тепло, та чарівна сила, що її вбирає вразлива дитяча душа. Цей чарівний витвір народного генія, витвір багатовікового життя наших предків, зберігається у мові. У ній великі скарби духа цілого наро-

ду. Все стане згодом колискою думки, емоцій і для дитини, пов'яже її з родиною і цілим народом. Тим і пояснюється явище, що всі ми дорослі згадуємо як найкращі хвилини свого життя саме дитячі роки, батьківську хату, рідну країну, якщо наше дитинство пройшло у дбайливому про виховання родинному й шкільному середовищі. Бо дитина в цьому періоді свого життя була творчою, вона вкладала у творчість частку своєї душі, збагачувалась творчістю довгих поколінь свого народу. Вона тим самим увійшла частинно у ланцюг цих поколінь і сама. **Т.Г.**

Подаємо дві казки — перша Василя Сухомлинського, другу склала 8-річна школярка:

ХЛОПЧИК І ДЗВІНОЧКИ КОНВАЛІЙ

Настала весна. Із землі показалася зелена стрілочка. Вона швидко розділилась на два листочки. Листочки стали широкими. А між ними з'явився маленький, тоненький паросток. Він піднявся, нахилився до одного листочка й раптом одного ранку розквітнув білими Дзвіночками. Це були Дзвіночки Конвалій.

Білі Дзвіночки Конвалій побачив маленький хлопчик. Його вразила краса квітів. Він не міг відірвати очей від Конвалій. Хлопчик простяг руку, щоб зірвати квітки. Квітки прошепотіли хлопчикові:

— Хлопчику, навіщо ти нас хочеш зірвати?

— Ви мені подобаєтесь. Ви дуже гарні — відповів хлопчик.

— Добре, — сказали Дзвіночки Конвалій, тихо зітхнувши. — Зривай, але перед тим, як зірвати, скажи, які ми красні.

Хлопчик подивився на Дзвіночки Конвалій. Вони були прекрасні. Вони були схожі й на білу хмаринку, й на крило голуба, і ще на щось дивовижно гарне. Хлопчик все це відчував, але сказати не міг. Він стояв біля Дзвіночків Конвалій, зачарований красою квітів. Стояв і мовчав.

— Ростіть, Дзвіночки, — тихо прошепотів хлопчик.

ПТАШЕНЯ ВИПАЛО З ГНІЗДА

У Дятлихи в гнізді четверо дятленят. Одне з них таке ж неспокійне. Виглядає з гніздечка, все йому хочеться бачити, про все хочеться знати: а що там, за гніздом? А що воно пливе по небу? А що то таке кругле, гаряче і яскраве?

— Виростеш, полетиш, то й побачиш... — говорить Дятлиха.

Та неспокійне Дятленя не схотіло слухатися. Висунулося з гнізда й впало. Сидить на траві й плаче.

Прилетіла мама до пташеняти:

— Як же тебе врятувати, неслухняне дитя? Сідай мені на спинку, берись дзьобом за пір'я, держись міцно.

Сіло пташеня матері на спину, вчепилося ніжками й дзьобиком. Полетіла мати, принесла своє дитя в гніздо та й питає:

— Будеш з гнізда виглядати?

— Не буду, — сказало радісне пташеня й підняло голівку, щоб виглянути з гнізда. Підняло голівку та й питає:

— А що воно таке — трава?

КОМУНІКАТ

У зв'язку з відзначенням 1000-ліття хрещення Руси-України Головна Управа Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді звертається до нашого свідомого громадянства, учителів Рідних Шкіл та Курсів Українознавства допомогти морально і матеріяльно у нашій заплянованій праці:

1) Організувати по наших школах Гуртки Юних Книголюбів, надсилати нам їхні світлини, звідомлення з прочитаних книжок, для поміщення їх у журналах і бюлетенях. Відповідно до числа прочитаних книжок, нагороджуватимем їх новими книжками, а то й передплатами на дитячі журнали:

2) Кожного року в місяці жовтні просимо якнайврочистіше влаштовувати СВЯТО КНИЖКИ з участю дітей: учнів Рідних Шкіл і Курсів Українознавства, нагороджуючи їх свіжими виданнями ОПЛДМ:

3) Оголошуємо конкурс на оповідання для дітей на тему Хрещення Руси-України. Конкурс на повість з життя молоді, що був оголошений минулого року, продовжуємо до кінця місяця травня 1985 року:

4) Заплянувано приступити до опрацьовання і видання АНТОЛОГІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ І ПРОЗИ для дітей і молоді, якої у нас ще немає. Разом з цим візьмемось і за видання необхідних підручників для наших шкіл, без яких нам не обійтися.

Хочемо вірити, що наш провід і наше свідоміше громадянство, і, особливо наші фінансові установи, підуть на зустріч нашим потребам, як необхідній передумові для самозбереження нашого майбутнього.

В усіх інформаціях просимо звертатися на адресу:
За Управу ОПЛДМ:

Іван Боднарчук — голова **Олександра Шанта** — секр.
Ніна Мудрик-Мриц — мистецький кер.

ASSOCIATION OF UKRAINIAN WRITERS
FOR CHILDREN AND YOUTH
67 Lynn Haven
Toronto, Ont. M6A 2L1

"РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ" І ШЕСТИДЕСЯТНИКИ В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

СВЯТОСЛАВ КАРАВАНСЬКИЙ — ЙОГО ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ — ВІДЛУННЯ ЖОРСТОКОЇ ДОБИ

Кинути слово, щоб бомбою стало,
Кинути слово, щоб мури трясло,
Кинути слово, щоб всіх хвилювало,
Кинути СЛОВО — моє ремесло.

С. Караванський: „Моє ремесло"

Слово С. Караванського було для покоління шестидесятників весняною ластівкою після довгої зими, а для режиму справжньою бомбою. Бож як міг з'явитися у зросійщеній Одесі поет, що звертається до сумління віку словами:

Це не вірш, це не гимн, не ода
І не плід віршоблудних маній,
Це жага, це мольба свободи,
Це смертельника крик останній.

Не може поет миритися з дійсністю, бо бачить, що з найчесніших „роблять в'язнів", а на чолі народу „наставляють катів і блазнів", він знає, що людей карають за любов до свого народу, до своєї мови. Поетові було 17 років, коли він почав підготовлятися до виконування „поетичного ремесла", почав зглиблювати красу української мови. Він ходив на базарі в Одесі, щоб прислухатися до живої народної мови, а далі вивчав її з радіо, з підручників (про це пише в деннику).

Народився Караванський 24. 12. 1920 року в Одесі в патріотичній родині, про це мова в поезії „Батькові", у „Пісні бійця". З великим пієтизмом ставився вже в юності до батька, бо в згаданій поезії висловився: „Чим віддячу, що в рисі кожній я тебе пізнаю в собі?" А з „Пісні бійця довідуємося, що брати Святослава жили „в чаду футбольних мрій" і це було причиною сліз матері.

Бажаючи йти слідами батька, Святослав задумав здобути звання інженера, але зацікавлення мовою й літературою і потреба дії на цьому відтинку культури повела його до студій філології. Він залишив інженерію, відбув військову службу, був на фронті й щасливо повернувся до Одеси. Студіюючи літературу, стає членом нелеґального гуртка, нав'язує контакт з ОУН. В Одесі розгортає широку діяльність — організує українську книгарню „Основа", за-

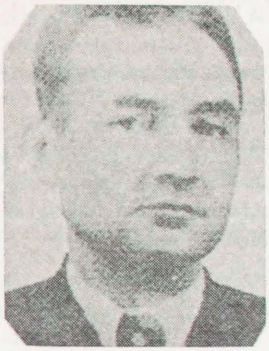

робіток віддає на потреби свого гуртка й українському театрові. Багато читає — його улюбленими поетами стають: Байрон, Шекспір, Кіплінґ, Шеллі, Гайне, Бернс та інші. Поруч з тим поринає в стихію боротьби за права народу. У 1944 році перебуває в Румунії, коли німці відступили. Після повороту до Одеси втримує далі зв'язок з однодумцями. КҐБісти вислідили його, загрозили арештом, пропонують звільнення з арешту за ціну співпраці (мав доносити про настрої студентської молоді), але Караванський відмовляється, бо страх йому гидкий, арешту не боїться. У 1945 році Караванського засудили на 25 років, хоч ніяких доказів про акції проти влади не було.

Покарання відбуває поет в концтаборах на Печорі, в Магадані, в Колимі, в Тайшеті й Мордовії. Пробув у таборах 16 років і 5 місяців, а наслідком амнестії в 1955 році мав мати термін тільки 12 років і 5 місяців.

Повернувшись до Одеси кидається у вир праці — успішно студіює філологію, дописує до журналів, пише гуморески, мікроінтермедії, перекладає улюблених авторів, на замовлення видавництва „Дніпро" перекладає роман „Джейн Ейр" Ш. Бронте, пожвавлює торгівлю українськими книжками.

Зокрема важливою дією Караванського, в якій він виявив свою невгнутість, невичерпну завзятість і послідовність, та за яку не оминула його поновна тюрма, була боротьба його з урядом за права української мови. У 1959 році вийшов новий закон про т. зв. „зв'язок школи з життям", що його проголосив міністер серед-

ньої і вищої освіти Юрій Даденков. Згідно з цим законом, батьки мають рішати якою мовою мають учителі навчати їхніх дітей. А в'язався цей закон з тим, що вступні іспити до вищих шкіл в Україні відбуваються російською мовою. Тож зрозуміло, що батьки будуть нерадо посилати дітей до українських шкіл, бо діти, скінчивши школу російськомовну, матимуть більше шансів дістатися до бажаної вищої школи. При цьому відомо, що в Україні є багато вчителів росіян, які не знають української мови, вони намовляють батьків посилати дітей до російських шкіл.

Караванський пише позов на Даденкова вимагаючи, щоб його покарано за порушення постанов конституції СРСР, знехтування вказівок Леніна з 1919 року, якими він вимагав, щоб в Україні всі службовці в урядах говорили українською мовою, закон цей вносить нездоровий дух національної і расової дискримінації, він нехтує принципами інтернаціонального виховання, сіє ворожнечу поміж народами. Крім цього позову до Верховної Ради СССР, Караванський написав статті, одна з них п.н. „Про одну політичну помилку", в якій доказує, що коли потоптаними будуть державні закони й самі батьки будуть вирішувати, якою мовою мають вчителі навчати їхніх дітей в школах України, то це є дискримінація, закон ставить Україну в другорядне становище, бо за такого ставлення справи нема забезпечення вільного розвитку мови й культури народу. Закон розвиває і в учнів негативні тенденції. Українських дітей вчителі й діти росіяни називають „хохлами", а українські діти росіян „кацапами", а це веде до національної ворожнечі. Копію статті своєї Караванський передав консулям Польщі і Чехословаччини. Перший обіцяв передати її своєму урядові, другий відмовився, а обидва не погодилися доручити її іншим соціялістичним країнам.

Своїми акціями в обороні прав української мови Караванський спопуляризував справи настільки, що появилося її коментування у пресі — в самвидавній літературі й на Заході та в Україні. Зареаґував у пресі І. Петренко статтею „Триликий" в „Чорноморській комуні" з 21. XI. 1965 року. У статті повно зневажливих висловів на автора її „пройдисвіт", „поганенький пророк", „жалюгідний відщепенець", „чорна та підла душа", бо „варить кашу на оунівській водиці", а найгірше, що зацікавився нею і комуніст з тридцятилітним стажем — Іван Коляска з Канади — охочий до тухлої принади"), такий зміст статті, бо авторові бракує арґументів і хисту до полеміки.

У таких обставинах дійшло до повного арешту — амнестію уневажнили, поет мусів відбути 25 років з першого засуду. А коли і цей термін скінчився, генеральний прокурор СРСР Руденко звинуватив Караванського в антирадянській аґітації і в квітні 1970 року прийшов новий арешт.

Перебуваючи в концтаборах, Караванський не покладає рук — далі пише різні клопотання (їх опубліковано сім у „Лихо з розуму"!), працює науково, в клопотаннях протестує проти безправних арештів української інтеліґенції, проти статті І. Петренка, проти безпідставного свого арешту. Але на жодне клопотання не було реакції, було тільки посилене переслідування. У таборах його карають часто табірною тюрмою, ізоляцією (т. зв. БУР і шізо), позбавляли побачення з дружиною тощо. В'язень боронився голодівками (було їх 5 по 8-10 днів). У 1971 році арештували й дружину — лікарку Ніну Строкату. Проте в'язень і в тих обставинах боровся — пише наукову працю „Біографію слів", перекладає.

Дружина — Ніна Строката після 4-річного ув'язнення перебувала в м. Тарусі в Центральній Росії, бо поворот в Україну був заборонений. Туди після 30-річної неволі привезли Караванського знеможеного фізично, але нескореного, сильного духом. Подружжя не мало виходу, бо повертатися в Одесу не могли, а коли рішилися еміґрувати, їм не дозволено навіть перед виїздом відвідати рідне місто. Вони виїхали 30. XI 1979 року через Відень до США, проживають в околиці Вашінґтону.

Караванський — журналіст, філолог, поет і громадський діяч, хоч фізично обезсилений, але дух його, настанова до життя незмінні. Було боляче спостерігати його фізичну безсилість при зустрічах, знаючи його бійця з творчости. У його поезіях, що появились в діяспорі двома збірками: **„Сутичка з тайфуном"** і **„Моє ремесло"** та в поміщених в „Лихо з розуму" тільки сила духу, гострота думки, багатство шляхетних почуттів, технічна майстерність володіння словом, звуковими засобами в побутові поезій.

В короткому вступному слові до збірки „Сутичка з тайфуном" поет, висилаючи у світ

свої поезії, звертається до них, як до живих істот: „Яким важким було ваше народження, такою важкою була і ваша дорога до читача". Але у першій поезії **„Білий парус"** є вислів прагнення поета боротися. Посилає свої поезії у світ на те, щоб вони тягнули його й читачів у шторми, до сутичок з тайфуном, не боятись громів і блискавиць, не приставати у спокійних гаванях, бо над ними ще небо чорне, сонця ще нема.

Збірка „Зустріч з тайфуном" має сім тематичних розділів. У першому п. н. „Перші кроки" пізнаємо чим жив молодий поет — він зачитувавсь у клясичній світовій поезії, припадав до цілющого джерела народної мови на базарах, наповняв своє серце любов'ю до неї і виливав її у поезіях. Ось у вірші „До мови" читаємо: „Я тебе так, як нікого кохаю!" І такі прикмети її називає: барвиста, вічно жива, як жар промениста, кована з криці, чарівна без краю, чарівниця всевічна, струм ніжний, слово стокриле, маяк незгасний. Тому й не диво, що збагнувши красу своєї рідної мови, не міг студіювати інженерію, перейшов на філологію і в 1940 році вже не крився перед товаришами, що перекладає Гайне і Ґете, не червонів від того, що пише або говорить українською мовою (читаємо про це у юнацькому деннику).

З перекладів наш поет засвоював духовість великих авторів. Вони прославляють свободу, навіть тоді храмом готов уважати Байрон тюрму, коли б довелося в ній перебувати повік, бо вона є знаком розкутого людського духу і розуму, бо в ній перебувають велетні духові. Геній завжди самотній — за Байроном твердить Караванський („Самотність генія"), бо він досягає засніжених висот, над ним гудуть бурі, довкола вічний лід —хто з пересічних людей захоче йти його слідами? Тому звертається мужній Караванський до Байронового портрета:

Твоє надхнення, твій духовний світ,
Твоє життя і твій ясний талан, —
Весь образ твій: свободолюбства слід.

Кіплінґ імпонує нашому поетові життьовою мудрістю, духовою силою, бо вони є ознаками Людини з великої літери.

Розділ „Молитви і роздуми" — це не тільки популярні в нашій поезії патріотичні й політичні з різноманітною скалею почуттів вірші, але вони сплетені з загальнолюдською філософією про гуманізм, євангельську мораль, про силу людського духу. Поезію „Бог", якою починається ця частина збірки, прокурор назвав націоналістичною, „вредною", а через те й політично небезпечною (хоч мова у ній тільки про Бога!). Незлюбили її судді, мабуть, через оці рядки:

Він — смерть за правду. Він любов
[до брата.
Він учить нас ненавидіти ката,
І там, де джерелом надхнення б'є,
Де мужній раб на деспота встає,
Бог є! (стор. 25).

Епіфора (однакові закінчення частин тексту) надає цій поезії особливої сили переконань про відчуття Божої присутности у вчинках людини, коли вона творить добро.

Поет вміло користується різними поетичними засобами, у нього багато влучних лаконічних висловів, паралель, гри слів, які надають віршам гостроти думки, легкости сприймання тексту. У вірші „Я і ти" багато різних значень повторюваних слів „Я і ти":

Я і ти це промінь і світанок,
Я і ти це хмара і гроза,
Я і ти пробудження і ранок,
Я і ти — розлука і сльоза.

У поета винятково ніжне, глибоке розуміння психіки жінки, відношення до жінок — сестри-матері, молодої матері, вічної жінки. Поет не може дібрати слів — як звати свою Беатріче (дружину) — мила, кохана, голубка крилата, серденько-радість, але найвідповідніше слово, яке б повно передало характер і її образ духовий — це амазонка. І відомо чому — бо вона не зупинялась ні перед найстрашнішими перешкодами, щоб допомогти чоловікові витривати в боротьбі.

Там, де світ меркне, де трусить від грому,
(...) Вітру назустріч!
За синь горизонтів!
Мчи легкокрила моя амазонко! (Стор. 104)

Таке ж глибоке пов'язання з сестрою-матір'ю, бо вони — брат і сестра наснажені одним хистом, одною долею і метою:

Твоє єство — моє єство,
Твоя сім'я — моя родина,
Твій син і діти твого сина
Моєї долі торжество. (Стор. 105)

Вияв не тільки любови до сестри, але й гордости, сподіваного торжества за продовження роду у дітях любої, духово багатої і з однакового зерна зродженої сестри.

Вірші „Своєму серцю", „Благання", „До совісти віку", „Хто ти?" сповнені християнської моралі, закликів рятувати слабких, заляканих, заблуканих, ув'язнених, загрожених. А щоб могти таке виконувати, просить у Бога палкої й правдивої мови, огню в душі, щоб „схаменути тих, хто тільки слабших ставить під удар". Особливо багато місця у своїх поезіях приділяє автор проблемі волі людини й волі народу. Ув'язнений від 24 року життя поет переживав боляче тягар неволі, але він знав, що вільним буде він почуватися тільки тоді, коли житиме на волі весь його народ. Про це роздуми його у поезії **„Н. Н.":**

Коли ти хочеш бути вільний,
Затям, що воля мила всім;
Якщо у тебе брат — невільник,
Ти й сам невільник разом з ним.
. . . . .
Коли ти хочеш бути вільний,
Хоч це й звучить, як парадокс,
Скажи собі сто раз: — Не вільно!
Коли про хибний йдеться крок! (Стор. 46)

Тому й так болить поета яничарство серед поетів шестидесятників, така мала оборона українців перед російщенням, заникання духових вартостей, виявом яким у найбільшій мірі є релігія, болів злом, що його несуть людям найгірші елементи людства — деспоти, гнобителі, опортуністи, продажні шкурники та лицеміри. Про них терпкими слова висловився у „Пісні яничарів", „Усмішка деспота", „Моїм свідкам" та інших. Страшно читати поетову характеристику яничарів — вони ж це ті, що їх навчали проклинати тих, які на яничарство не пішли, ті, що на наказ ворога готові топтати світ, щоб не росла й трава. В „Усмішці деспота" мова про злочини СРСР. Поет дає їх докладний перелік. Гарні сповнені ніжности й туги за красою поезії про квіти, і окрему частину збірки „Сутичка з тайфуном" поет назвав „Мова квіток". Квіти нагадують поетові юність не тільки його власну, але сучасних молодих — наші квіти — надію. Він закликає їх „відкривати світ чудес незнаних", не заблудитися у лісі, щоб не плелися у хвості, а перевершували вчителів і предків. Квіти нагадують поетові місцевості і події, що їх він переживав у них, квіти це символи для людей — ірис або „півник" — квітка лагідна і „многотерпна", вона й безсмертна тому й заклик до квітів:

До сонця тягніться уперто!
Хай на ланах сараною обжертих
Сходять і множать свій рід многотерпний
Квіти безсмертні. (Стор. 117)

Читаючи вірші Караванського, бачимо як кращає різноманітність тематики, образности поетичної, ритм, строфіка, малюнок поетичний і ляконічність, простота вислову, тобто те все, що дає поезіям легкість сприймання, удосконалюється його поетична майстерність, поетична філософія.

Життя і творчість С. Караванського — це іскри прометеїзму, маючи ними виповнене серце, поет змагав до вершин. Щось є у його змаганні з Сізіфового змагу. І якщо сприйняти за правду вислів Альберта Кам'ю: „Намагання до вершин вистачає, щоб виповнити серце людини. Ми повинні вважати Сізіфа щасливим", то мабуть погодимося з думкою, що в Караванського треба назвати щасливим. Бог дав йому силу й талант серед темної ночі засвітити смолоскип і пронести його крізь темну безвихідь неволі, щоб стати відлунням цієї жорстокої, але багатої у його заповіти доби. Для пізнання цієї доби, творчість і життя Святослава Караванського будуть необхідним і надхненним матеріялом, бо свою проповідь, свою філософію він потвердив, „озброїв" аргументами, історією своєї боротьби з деспотом, своїм власним життьовим подвигом.

Уляна Пелех

ЛІТНЯ ВІДПУСТКА

Просимо звернути уваги, що це число, яке виходить, є за місяці — ЛИПЕНЬ і СЕРПЕНЬ. Наступне число журналу вийде на початку вересня. Місяць липень, це місяць відпустки для працівників.

Просимо пам'ятати, що пошта до „Променя" — передплати, пожертви, матеріяли до поміщування — буде нормально функціонувати.

На руках редакції лишилося ще багато не поміщених матеріялів як з громадської хроніки, так і з річних звітів, ювілейних привітів — все це буде поміщене у свій час за чергою по вакаціях. Ювілейну кампанію будемо продовжувати до кінця року.

Наступне число по вакаціях буде ювілейним числом журналу.

Всім нашим читачам бажаємо приємних вакацій і доброго відпочинку.

Редакція і адміністрація

Чи доцільно зберігати ідентичність, живучи в діяспорі?

Ваше традиційне Різдво — це справжнє християнське святкування. Я радий, що українці всюди в Канаді святкують Різдво згідно з давніми традиціями.

Бак Каллен — міністер праці й імміграції

Оце питання що в заголовку, поставив один з учасників дискусії про національне виховання [1]). Йому відповідали інші дискутанти, подаючи багато думок авторитетних авторів. Ось що на тему ідентичности сказав колишній прем'єр Канади П'єр Е. Трудо:

Єдність національна, якщо її розуміти як глибоку особисту потребу, мусить виходити з потреби своєї власної ідентичности; з того почуття може виростати пошана її в інших людей, і готовість поділяти ідеї, визнавати їх і жити ними.

Животворча ідея багатокультурности допоможе створити це довір'я. Вона може постати у спільноті, що буде діяти на основі чесної гри у всьому.

(Промова у Палаті послів 8.10.1971 р.).

Євген Сверстюк, автор твору „Собор у риштованні", що його назвав критик Іван Кошелівець шедевром ессеїстики нашої сучасности в історії української літератури, твердить, що людина позбавлена духових вартостей, (а вони найбільшою мірою виростають з любови до Бога і батьківщини), „втрачає всяку самостійність і енергію, стає порожньою тінню, пасивним автоматом, без опору і без сили", стає браконьєром, якого він так докладно аналізує у згаданому творі.

Браконьєрів в сучасній Україні зродила сучасна доба в наслідок занепаду духовости через пріорітет у всьому техніки, через байдужість до зла, бажання вигоди за всяку ціну, руїну родини, деґрадацію людини через алкоголізм, добробут, через політику т. зв. „злиття націй", завмирання мови й нищення християнської довговікової традиції, а головним чином через боротьбу з вірю в Бога в людей та з їх любов'ю і прив'язанням до своєї Батьківщини. „Неймовірно багато зусиль і жертв" — каже Сверстюк — „пішло на вироблення людини. Скільки коштувало нашим предкам прищепити своїм дітям гуманні ідеали, вірування, безкорисну любов до істини" любов до Бога і до свого народу. А тепер в Україні більшість людей визнають девізу: „Тільки й твого, що з'їсти й випити", „Для себе не жалій", „Кожен думає тільки за себе".

Тому й сучасне покоління щораз більше попадає у твань буденщини. Воно — це явище, велика небезпека не тільки Україні, але й світові.

Дискутант, що подав вгорі цитовані думки про занепад духовости людей, зробив висновок: Людям необхідно зберігати свою ідентичність, бо це рятунок перед духовою кризою, що її несе з собою неправильна оцінка вартостей, нерозуміння сутности нашого „Я", атеїзм та багато інших отрут людських душ, що їх так багато тепер у світі, а зокрема в країнах, де панує комунізм.

Ми віримо що Божа премудрість саме в тому, що існують різні національности, бо в різноманітності є сила й краса. Чи можна уявити собі світ, в якому б росли самі рожі, літали б самі орли, що населювали б землю люди схожі на себе, як дві краплі роси? І що було б, коли б люди всі говорили однією мовою, однаково вдягалися, складали б однакові пісні, однаково думали, творили мистецькі речі все ті самі? Неможливо було б жити в такому світі, не було б творчости взагалі. В тому і є зло в асиміляції бо вона деґрадує людину, позбавляє гідности, нагнічує відчуття нікчемности, втрати й провини.

Теорія комунізму т. зв. „злиття націй" — це, хоч і нереальний задум у своїй основі, але приносить велике зло — великі втрати при самому намаганні переведення теорії в життя.

Бо ось після другої світової війни, коли так багато людей різних національностей опинилося поза своїми країнами, залишаючи родини, втрачаючи змогу вирощувати нові покоління у своїй країні. Чому таке сталося?.. Тоді, коли в СССР заіснувала теорія „злиття націй", в гуманних країнах Заходу зродилася ідея багатокультурности, про яку так ясно й чесно висловилися державні мужі Бак Каллен, оцінюючи вартість християнської традиції в українському святкуванні Різдва в Канаді, а прем'єр Канади П'єр Трудо про явище багатокультурности як про глибоку особисту потребу кожної людини. Бо при плеканні ідентичности мож-

ливо здобути такі вартості, як пошана людини до людини, готовість поділяти вартісні ідеї, стосуючи чесну гру і довір'я. Є ж в ідеї багатокультурности змога переміщеним людям не втрачати, а продовжувати розвиток своєї культури, бути собою, а не змінятись, деґрадувати.

Національне самозбереження українців в діяспорі особливо гостро актуальне, бо ми наражені на асиміляцію з боку Росії найбільше, бо ми довгі сторіччя бездержавні, а через те так мало світ знає про нашу боротьбу за самозбереження, за здійснення ідеалу державности.

А нескореність ця проявляється різними виявами в нашому житті. Зокрема багатозначним виявом нашої живучости як нації є поява Національного Кредо українців у Канаді, що його створив редактор Іван Сирник — провідний член Союзу Українців Самостійників. Це кредо схвалив Перший Світовий Конґрес Вільних Українців у 1967 році. Його часто цитують люди, коли мова про майбутнє українців. Не оминули його й дискутанти у згаданій дискусійній лаві.

Його треба ще частіше, постійно цитувати, пам'ятати й глибоко сприймати та утверджувати в житті. „Мусимо рости і духовим зростанням, моральним авторитетом здобувати престиж і відстоювати своє місце під сонцем", — твердить Є. Сверстюк. Саме такі ось стверджування редактора Івана Сирника свідчать про наявність і актуальність нашого самозбереження. Подаємо їх в уривках:

1) Я є громадянином країни мого поселення через натуралізацію чи народження. Я користуватимусь правами і привілеями, пам'ятаючи, що ті права й привілеї накладають на мене певні відповідальності.

2) Крім громадянства моєї країни, я ще маю своє окреме духове громадянство. Це моя „Святая святих".

3) Я визнаю велику і незаступну ролю Церкви в житті народу і завжди підтримуватиму її морально і матеріяльно.

4) Як українець і християнин, я ніколи не примирюся з комунізмом, чи будь-якою іншою тоталітарною системою та ідеологією.

5) Як громадянин українського роду, доля країни моїх предків лежить мені близько на серці, хоч я не конечно сподіваюся поїхати жити в Україну...

6) Я підтримуватиму творчість наших науковців, письменників і мистців.

7) Я дбатиму про збереження української мови в моєму домі, організації й церкві.

8) Я вестиму себе так, щоб піднести і скріпити добру опінію про українців серед свого довкілля, ширитиму серед моїх співгромадян об'єктивні інформації про Україну.

9) Я стоятиму за правопорядок у житті нашої діяспори, плекатиму соборницький дух і змагатиму до того, щоб всеукраїнські інтереси мали пріорітет перед інтересами групи чи партії.

10) У 50-річчя початку української національної революції, я прирікаю бути вірним ідеалам мого народу, що знайшли своє завершення в створенні незалежної і соборної української держави.

Вдумаймося ж і жиймо за цими заповідями нескореного Івана Сирника.

Т. Горохович

ОСВІТА 1985
ЛІТНІ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Інститут Св. Івана спонсорує Курси Українознавства в днях 3-го липня до 4-го серпня, в Інституті Св. Івана в Едмонтоні.

Студенти будуть перебувати в Інституті Св. Івана й будуть побирати такі курси: українську мову, включаючи розмову; культуру й мистецтво; спорт; лекції запрошених лекторів; прогульки. Стипендії будуть нагороджені за найвищі оцінки в цій програмі.

Ця призначена програма дає можливість студентові дістати кредитові оцінки від альбертського департаменту освіти українською мовою 10, 20, або 30 середніх шкіл, і в той самий час дає нагоду учасникові задовольняючий, приємний й творчий досвід, як також зустріч з іншими студентами в українському культурному оточенні.

Звертаємося до організацій й родин, щоб спонсорували зацікавлених студентів.

Про дальші інформації, або аплікації, звертатися до:

St. John's Institute
11024 — 82 Avenue
Edmonton, Alberta T6G 0T2
Phone: 439-2320/439-0989

З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

7 — 10-го липня 1985 р.

Готель Форт Ґеррі, Вінніпеґ

ПРОГРАМА

Неділя 7-го липня

9:00 — 12:00 Архиєрейська Літургія (Катедра Пресв. Трійці)
12:00 — 2:00 Обід (Катедра)
2:00 — 5:00 Проба СУМКівського Концерту (Centennial Concert Hall)
3:00 — 6:00 С.У.К. — Реєстрація — (Готель Форт Ґеррі)
7:30 — 8:00 Відкриття З'їзду (Centennial Concert Hall)
8:00 — 10:00 Величавий Концерт СУМК (Centennial Concert Hall)

Понеділок 8-го липня — (Готель Форт Ґеррі)

8:00 — 9:30 Реєстрація — продовження
9:30 ПРИВІТИ — урядів і установ
10:00 Вибір Президії З'їзду
10:30 Головна доповідь — на Гасло З'їзду
11:30 Питання до доповідача
12:00 — 1:30 Обід (відзначення С.У.С. Фундації)
1:30 — 3:30 Дискусійні групи — на 8 підрозділів з головної доповіді (спільно ТУС, С.У.К., СУМК)
4:00 — 5:00 Результати з дискусійних ГРУП (повідомлення)
6:30 БЕНКЕТ Союзу Українок Канади (відзначення 25-ліття „ПРОМЕНЯ")
10:00 — 1:00 Riverboat Cruise (С.У.М.К. і дорадники)

Вівторок 9-го липня — (Готель Форт Ґеррі)

9:00 — 10:00 Окрема Сесія І ТУС, С.У.К., Ст. С.У.М.К., Молодший С.У.М.К.
10:00 — 11:00 КАВА
11:00 — 12:00 Окрема Сесія ІІ
12:00 — 1:30 ОБІД (Відзначення Український Музей Канади)
1:30 — 2:30 Окрема Сесія ІІІ
2.30 — 3:00 КАВА
3:00 — 5:00 Збори Українського Музею Канади (ТУС і С.У.К.)
Окрема Сесія IV — С.У.М.К.
6:00 — 8:00 Barbeque — Колегія Св. Андрея
8:00 — 9:30 Концерт Мол. СУМК (Колегія Св. Андрея)
9:30 — 11:00 ПРИЙНЯТТЯ (Колегія Св. Андрея)

Середа 10-го липня — (Готель Форт Ґеррі)

9:00 — 10:00 Загальна Сесія СУС
Вибори Управ і слова прийняття
10:00 — 10:30 КАВА
10:30 — 12:00 Панельна дискусія С.У.М.К. (Інтернаціональний Рік Молоді і будучність СУМК)
12:00 — 1:30 Обід — присвячений Колегії Св. Андрея і Інститутам — П. Могили, Св. Івана, Св. Володимира)
1:30 — 4:00 Спільна Сесія С.У.С.
Резолюції і зміни в Конституції С.У.С.
6:30 — 12:00 Величавий БЕНКЕТ С.У.С.
гість — запрошений Прем'єр Міністер Канади — Дост. Браєн Малруні
Відзначення 75-ліття „Українського Голосу"
ЗАКРИТТЯ З'ЇЗДУ.

ПРОГРАМА СЕСІЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Неділя, 7-го липня 1985

1:00 — 7:00 Реєстрація (Готель Форт Ґеррі)
7:00 Офіційне відкриття з прапорами і співом в Сентеніял Концерт Гал
Концерт Молоді

Вівторок, 9-го липня

8:30 — 10:30 рано 1-ша Сесія Союзу Українок на 7-мім поверху — Господиня — Анна Холод
а) Молитва
б) Представлення делеґаток
в) Привіти Провінційних голів та голів відділів Вінніпегу
г) Вибір президії і почесної голови
ґ) Вибір Верифікаційної і Резолюційної комісій
Інформація про Номінаційну комісію
д) Прийняття протоколу минулого З'їзду.

10:30 — 10:45 Кава на місці

10:45 — 12:00 2-га Сесія Союзу Українок
Господиня — Анна Холод
а) Звіти Членів Центральної Управи
- Голови
— Заступниць голови
— Референток
— Касирки
— Звіт Контрольної комісії
в) Дискусії над звітами
Зміни в статуті — Дискусія над змінами і приняття
с) Загальна дискусія

Середа, 10-го липня

8:00 — 9:00 рано 3-тя Сесія Союзу Українок
а) Звіт Резолюційної комісії
б) Звіт Номінаційної комісії
в) Інші справи — СФУЖО
— 60-тий Ювілей Союзу Українок
г) Закриття

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Нагороди за добровільну працю в суспільстві

Міністерство Громадянства і Культури Провінції Онтаріо, під керівництвом міністра Сузан Фіш, відзначило приблизно 750 громадян в Торонті і околиці, за їхній вклад добровільної праці для добра суспільства провінції Онтаріо. Поміж тими громадянами також були відзначені і українці. Відзначення, яке приготувало міністерство, відбулося в неділю 14-го квітня 1985 р. від 2-5 год. по полудні, в Шератон Сентер Готель, в Торонті. Добродії одержали з рук міністра Фіш і її двох заступників — один від секції громадянства, а другий від культури, відзнаки у формі онтарійської лілеї — бронзову лілейку за 5 до 9 літ добровільної постійної праці, срібну за 10 до 14 літ праці, а золоту за 15 або більше літ праці. В офіційній програмі цієї події подано слідуюче: Міністерство Громадянства і Культури похвалює і підтримує добровільну працю тих, що жертвують свій час і здібності в ділянках культури і багатокультурности громадянства.

В 1985 році міністерство розпочало річні нагороди за добровільну працю. Презентацією цих нагород, Міністерство Громадянства і Культури формально відзначає відданість нагороджених і взагалі всю добровільну ,працю яка збагачує життя в Онтаріо. Кандидатами на відзначення є — індівідуали, які мешкають в Онтаріо й які віддали мінімум 5 літ добровільної і безперервної праці в організації, яка є зв'язана з Міністерством Громадянства у Культури. Кандидатів мусять номінувати до міністерства суспільні і провінційні організації і і льокальні уряди. Кожна організація має право намічувати 6 кандидатів річно. Відзначують-

Зліва перший ряд сидять: — Іванна Вахна Музей — золота нагорода), Іван Федусь (Інститут Св. Володимира — золота), Іванка Матіїшин (Іститут Св. Володимира — золота), д-р Петро Смильський (Інститут — золота); другий ряд — Оля Гамара (Музей — срібна нагорода), Анна Троян (Музей — срібна), Галя Слюзар (Музей і Інститут — срібна), Ірина Шиповик (Музей — срібна), Іванна Іваночко (Музей - Інститут — срібна), Богдан Микитюк (Інститут і допомога іміґрантам — срібна).

Відсутні: Анна Євчук (Інститут і Музей — золота, Стефанія Олійник (Інститут - Музей — бронзова).

Повідомлення Комісії Прав Комітету Українців Канади

Уже від довшого часу мідія повідомляє, що в Канаді перебувають воєнні злочинці з часу 2-ої Світової Війни. У зв'язку з тим, федеральний уряд покликав спеціяльну комісію під проводом судді Дешен, щоб він цю справу провірив та подав відповідні рекомендації. Український нарід зазнав багато жертв від нацистів тому Комітет Українців Канади вітає появу комісії Дешен. Ми зголосили нашу готовість співпрацювати з Комісією.

Та на жаль, деякі середники мідії, за інформаціями центру С. Візенталя, дальше безпідставно обвинувачують українців у поповненні воєнних злочинів. Необґрунтовані ці заяви преси та других кіл є шкідливі для гармонійного співжиття усіх громадян Канади, як теж зненажають добре ім'я українців. Багато українців згинуло в тюрмах нацистів, багато членів УПА як теж і вояків українців канадської армії боролися проти гітлерівської загрози, тому не диво, що ця справа сколихнула цілу нашу громаду в Канаді. Вже зроблені відповідні протидії як пресові конференції, листи, та заяви наших послів в парляменті.

Справу цю також розглянула Президія Централі КУК, як також вона була порушена на Річній Конференції КУК у Вінніпезі в днях 15-го і 16-го березня 1985 року. Там рішено створити всеканадську комісію. На голову покликано відомого громадського діяча, адвоката Івана Григоровича. Осідок бюра Комісії буде місто Торонто. До Комісії входять представники усіх провінцій, а зв'язковим Президії КУК назначено п. Г. Дмитришина з Вінніпеґу. В Комісії Громадських Прав працюють такі підкомісії: правнича, дослідча, преси та інформації і фінансова.

Завдання комісії є:

1. Плянувати, координувати та провадити акцію проти знеславлювання українців,
2. Виступати в імені Комітету Українців Канади перед Дешен Комісією,
3. Інформувати пресу, радіо, телевізію та цілу громаду про наше становище,
4. Стежити, щоб усі леґальні процедури проходили в рамках існуючих канадських законів,
5. Збирати документацію, зізнання свідків, та другі допоміжні матеріяли в цій справі,
6. Збирати потрібні фонди,
7. Завжди боронити добре ім'я українців.

Широко заплянована акція вимагає багато зусиль та фондів. Покликана Президією КУК Комісія Громадських Прав, зможе цю працю виконати тільки при співпраці та допомозі цілої громади. Тому звертаємося до Вас з закликом о поміч.

Складайте пожертви на руки уповноважених збірщиків, або пересилайте прямо до Централі КУК на таку адресу:

Ukrainian Canadian Committee,
456 Main Street,
Winnipeg, Manitoba
R3B 1B6

зазначуючи, що це пожертва на оперативний фонд „Civil Liberties Commission". Кожний жертводавець одержить посвідку на доходовий податок.

В усіх справах зв'язаних з цією акцією просимо писати на адресу:

Civil Liberties Commission
Ukrainian Canadian Committee,
2397A Bloor Street West,
Toronto, Ontario M6S 1P6
Tel.: (416) 762-9427

Справа ця є дуже важлива, а позитивна її розв'язка, у великій мірі залежить від нас усіх.

Іван Новосад, голова
Президії КУК

Іван Григорович, голова
Комісії Громадських Прав

ся праця в таких категоріях: Мистецтво, бібліотеки, суспільні центри інформації, спадщина, багатокультурність і громадянство, служба новоприбулим, і тубільське суспільство. Ці відзнаки будуть видані щороку в різних місцях провінції. За дальшими інформаціями, можна писати або телефонувати до:

77 Bloor St. W.
Toronto, Ontario M7A 2R9
Tel. (416) 965-7505
5th Floor
Ministry of Citizenship and Culture
Volunteer Awards Program

Група українців ,які є на знимці були відзначені за вклад добровільної праці в Інст. Св. Володимира, в Онтарійській Філії Українського Музею Канади Союзу Українок Канади, і в Суспільній Допомозі Еміґрантам.

Софія Степанюк

Назначення до Канадської Ради Багатокультурности

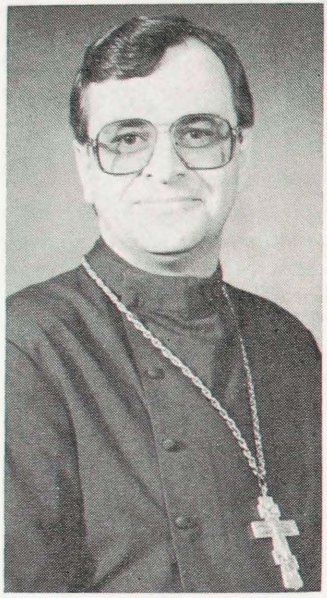

Отець Михайло Скрумеда

Достойний Джек Мурта, Міністер Багатокультурности не так давно оповістив назначення 60 членів до Канадської Ради Багатокультурности СМС.

Між назначеними особами є кілька українців які займали чи займають провідні місця в українських установах нашої громади. Предсідником Ради є д-р Лука Моловський з Вінніпегу. З назначених з провінції Манітоби є священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді, отець Михайло Скрумеда. Отець Михайло закінчив студії Богословського факультету і був рукоположений 1973 р. і від того часу є парохом складової парафії Овкбурн — Брендон. Отець Скрумеда народився в околиці Вайта, де він закінчив середню освіту. За молодих літ був активним членом СУМК і студентського гуртка Шевченко „гай скул". Під час перебування в Колегії Св. Андрея був членом провінційної управи СУМК. Після назначення як парох парафії Овкбурн вступає на дальші студії при Манітобському університеті, де він закінчує в 1977 році з ступнем В.А. в релігійній студії і соціології з додатком політичної адміністрації. В 1978 р. закінчує студії учительського курсу при брендонському університеті.

Коли громада Брендон увійшла в склад Парафіяльної Округи, від 1975 року отець Михайло є інструментом в культурному розвитку громади. В роках 1979-1985 він є координатором успішного проєкту „Веснянка" в Брендоні. Через роки уможливилось розвести національну свідомість, що через роки було пригашене. Тут треба було рішучости, здібности, та вогненної енергії, працювали з різними установами, федеральною і провінційною та місцевою управами.

Через кілька років о. Скрумеда служить в різних комітетах. Від 1979 року — він членом „Сивик Черетіз Борд" міста Брендон. 1982 р. був членом Підготовчого Комітету кн. Анни. Від 1981 р. є членом Провінційної Ради Народного Мистецтва, де тепер є заст. голови. Від 1981 р. — членом національної ради Народного Мистецтва (Торонто) CFAC, тепер є головою Програмового Комітету. Від 1979 р. є активним членом Ради Багатокультурности в Брендоні, де через два роки є предсідником комітету Кенедієн Геритедж Фестиваль в Брендоні. Через кілька років був предсідником Кенада Дей комітету. Не раз виступав з викладом про українські звичаї на телевізійній стації під час свят Різдва і Великодня. В імені Ради Багатокультурности виступив перед Комітетом Прівілей та Виборів під час двомовної дебати в 1983 р. Не раз мав інтерв'ю на радіо про українські справи і мав досить впливу зарядити на дві радіо-програми „Опен Лайн": Про Голодомор — д-ра Кравченка з Інституту Українських Студій (Едмонтон); Про Двомовну Українську Програму в державних школах.

В 1983 р. повідомив Федеральну Палату про Голодомор в якій то справі виступив дост. Р. Гнатишин.

Через три роки о. Скрумеда є керівником Місійної Телевізійної Програми та Аксес „Українська Православна Церква", одно-годинна програма, яка передається кожного тижня. Тепер ці програми висвітлюються в Домах Опіки в чотирьох місцевостях. В 1982 році зробив перший крок до поширення репрезентування в Комітеті Українців Канади поза-вінніпезьких українських організацій. Того ж року з Брендону вписався Український Культурний Осередок і Танцювальний Ансамбль.

З огляду на перевантаження не має багато часу на що-будь інше. Все ж звертає увагу на

(Докінчення на стор. 27)

TRIBUTE TO WOMEN

The Edmonton Y.W.C.A. is proud to join the community in recognizing the contributions of women in voluntary roles in their workplace. Their efforts, skills and initiative have greatly enhanced the quality of life in Edmonton.

On May 8, 1985 during a Y.W.C.A. awards dinner, Katherine Chernowski was presented with an award in the category for "Women in Business, Industry and the Professions." Nominated by the St. John's Cathedral Branch of the U.W.A.C., Katherine was presented for her award by Geraldine Nakonechny, president of the Cathedral Branch. Katherine is an active member of St. Andrew's parish but her educational work affects many other communities. She was instrumental in organizing and setting up programs for the Ukrainian bilingual classes in Alberta and is now working in a committee preparing graded Sunday school materials soon to be approved by the Consistory. This she does in addition to her demanding job as principal of a newly organized public school.

Katherine and Kim

Katherine Chernowski (Sturby-Щербій) was born in Gronlid, Saskatchewan. She is the daughter of the late Michael and Anastasia Sturby. She graduated from the Gronlid High School, Regina Teachers' College and completed three years of study at the University of Saskatoon. Katherine and her husband George moved from Wakaw, Saskatchewan, where she had been teaching, to Edmonton in 1958. She received her Bachelor of Education degree in 1962 and her Master of Educational Administration in 1975. Between the years 1958 and 1985 Katherine served in the following capacities: Teacher for four years, Assistant Principal for one year, Consultant for two years and Principal for seven years. She had the privilege of opening two new schools as principal. At Central Administration, Katherine was Supervisor of Professional Development for three years and Supervisor of Early Childhood Education for eight years. It is for the time Katherine dedicated herself to the roots of the Early Childhood Program known as Kindergarten that she was presented with an award.

A leader in the field of Early Childhood Education in Alberta, Kaye Chernowski has played major roles in enhancing teacher training and creating greater opportunities for young children. Prior to 1973 school based programs for children under 6 years were new and through much pioneer effort and dedication, Kaye utilized her skills to help establish a kindergarten program within the Edmonton Public School system. She has been an advocate of parents being more involved in their children's education and has actively worked to support Parent Advisory Committees. During the period of 1973-'81 she worked actively to promote and develop an Early Childhood Services Curriculum and opportunities for university students and teachers to observe and gain practical experience with young children. She established a need for early intervention by extending the services of speech clinicians, counselors, psychologists and social workers to young children and their families. With the assistance of other teachers she wrote specialized curriculum for developmental, disadvantaged, regular, Cree, French, Ukrainian and German programs. The unique developmental program helped meet the needs of children with behavioural disorders. Her leadership role continues to play a major part in the lives and growth of many children. Educational opportunities for the young often taken for granted today, clearly exist through the strong foundation set

Women's News & Issues

Two new Canada Postage stamps honoring our pioneer women were issued this year. One, in memory of — Emily Murphy (1868-1933). Emily Murphy was born in Cooksville, Ontario. Already well-known for her novels written under the pseudonym Janey Canuck, she was appointed judge of the Edmonton Women's Court in 1916. She thus became the first woman magistrate in the British Empire. However a British common law ruling stated that women were persons in matters of pains and penalties, not in matters of rights and privileges. Some argued that this prevented her from becoming a magistrate. The Alberta Supreme Court nevertheless upheld her judicial authority. Later, Murphy and four other feminists requested a clarification of the law that excluded women from the Canadian Senate on the same grounds. They won their court action, better known as the "Persons Case", in 1929.

The other, in memory of — Therese Casgrian (1896-1981). Born in Montreal, Therese Casgrain founded the Ligue des droits de la femme (League for Women's Rights) in 1920. The League tackled problems affecting woman including their right to vote in Quebec, which had been recognized at the federal level since 1918. The Quebec National Assembly had voted against twelve motions for this right. In 1938, Therese Casgrian succeeded in having the women's right to vote included in the platform of the Liberal Party. The Party won the 1939 provincial election and honored its commitment in 1940, in spite of opposition from some members of the clergy. Therese Casgrain subsequently worked for many other social and political causes and represented Canada outside the country on many occasions. She was appointed to the Senate in 1970.

Re Volunteerism: The volunteer has become an indispensable participant in the process of making life better for people. The volunteer spirit is still alive and flourishing among us. In the process of doing what we can for others, we do more than a little for ourselves as well. We grow in stature, we gain in wisdom and we attain to the best that is in us.

Positive Thinking: A person who thinks with a positive self-reliance and optimistic point of view does magnitize his condition and acquires the power necessary to attain his goals. And the most powerful agent for effective thinking is — faith in God.

Do you know that — In the past several years, criminal violence has risen by 500% — that research indicates a major cause of this phenominal increase has been TELEVISION VIOLENCE? As intelligent people we should insist on changes in TV programing for the benefit of a healthy society. If parents neglect their children's moral and spiritual growth and development, — TV becomes the surrogate agency of indoctrination.

Family Violence. In a healthy society, no one should have to live in terror. Yet violence increases every day. At least one out of every ten women in Canada is battered by her partner. They are women of all ages, income levels and cultures, in every kind of home, in every kind of neighbourhood. Children exposed to family violence often face major adjustment problems during childhood and adolescence and are prone to become either batterers or victims.

Where to go? What to do? Across the country there are emergency centres for women. The Social Service Agency will locate the number for you.

The most important words: "I admit I made a mistake". "I am proud of you". "What is your opinion". "If you please". "Thank you" "We"

The least important word: — "I".

Calling new members! You are invited to join a Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada, where you can: 1. Learn how to communicate a winning image; 2. develop more self-confidence; 3. gain confidence in speaking before a group of people; 4. practice in conducting meetings; 5. develop your own personal action plan. 6. volunteer in a social service committee; 7. learn about your heritage and traditions; 8. assist in Church and Youth programs; 9. And much much more!

Submitted by

Halyna Melnyk-Marko

---

by Kaye and teachers like her.

After a long illness, Katherine's husband George passed away on Nov. 10, 1984. On May 31, 1985 her only daughter, Allison Kim, graduated from the Faculty of Law, will be married on July 6, 1985 and will begin Articling in Law in Edmonton on July 15. After four years as principal, Katherine will again go back to serve in Central Administration in the Centre for Education.

Former Vita Resident Appointed

Recently, the Honorable Jack Murta, Minister of State for Multiculturalism, announced the appointments of 65 members of the Canadian Multiculturalism Council (CMC).

The CMC adises the minister on policy and the development of programs relating to multiculturalim. Its 65-member body includes an executive committee as well as five regional committees. Council members are appointed for terms of up to two years and are chosen on the basis of their ability to draw upon their experience and interest in the multiculturalism field rather than acting as spokespersons for any particular group.

Appointed Chairman of the Council is Dr. Louis C. Melosky of Winnipeg.

From the appointees in the province of Manitoba is Reverend Father Michael Skrumeda, a priest with the Ukrainian Greek Orthodox Church, of Brandon. Father Skrumeda, born and raised in the Vita area, received his education at Shevchenko Collegiate. He is married to Olga Lobur, formerly of Woodmore. After completing his Seminary training at St. Andrew's College in Winnipeg, he was ordained a priest in May 1973 at the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Church in Vita, and assigned to the Oakburn Parish District. He subsequently achieved his Bachelor of Arts at the University of Manitoba and Teacher Education Training at Brandon University.

In addition to his pastoral duties he has been active in the community in Brandon where the Skrumeda family has resided since 1977. He has been involved in many committees including the Royal Visit by Her Royal Highness Princess Anne in 1982 and was presented along with his wife Olga to Her Majesty Queen Elizabeth II in October of 1984. Father Skrumeda is very active in Ukrainian Cultural activities, has made numerous television appearances, public presentations, and has been involved in consultations regarding the Ukrainian community nationally and internationally. He has been with the Westman Multicultural Council in Brandon since 1979 and presently serves as the president of the 22 member Council. He also is first vice-president of the Manitoba Heritage Folk Arts Council, a member of the Manitoba Intercultural Council Sub-committees on Cultural Affairs, and Media and Communications. Father Skrumeda was recently re-elected director of the Canadian Folk Arts Council (Toronto) and now serves as the chairman of its Program Committee. He has been in the position of coordinator of the Brandon Vesnyanka Ukrainian Festival, chairman of the Brandon Hosting Committee for the Canadian Heritage Festival. He hosts and produces a weekly television program for the Community Access Channel.

Father Skrumeda, who was recently appointed to the CMC is amongst six appointees from Manitoba. Other appointees are Mrs. Ajit Kaur Deol from Beausejour, Mrs. Libby Greenfield from Winnipeg, Mr. Phil Lee from Winnipeg, Mr. Sydney J. Reimer from Rosenort and Mr. Bayani Morcilla from Winnipeg.

SASKATCHEWAN COUNCIL OF UCC HOLDS ANNUAL AWARDS CEREMONY

SASKATOON — The Saskatchewan Council of the Ukrainian Committee held its third annual awards ceremony on Friday, March 1. Seventeen awards were presented to students enrolled in Ukrainian studies courses in the Department of Slavic Studies at the University of Saskatchewan in Saskatoon.

The awards, consisting of the two-volume set of Ukraine: A Concise Encyclopedia, and letters of congratulations from the Ukrainian Canadian Committee, were presented by Christine Devrome, the former chairman of the board of governors at the University of Saskatchewan, and Dr. Dale Miquelon, associate dean of the humanities and fine arts in the College of Arts and Science. During the presentations, Mrs. Devrome made reference to the excellent record of the Provincial Council of the Ukrainian Canadian Committee in promoting Ukrainian language studies in general and the Ukrainian-English bilingual program in particular.

The recipients of the Awards were: Linda Balon, Laurie Bidulka, Patricia Calyniuk, Laurianne Gabruch, Marusia Kaweski, Roseane Koroll, Barbara Markewich, Orest Nowosad, Ivan Nahachewsky, Karen Pylot, Corinne Rudy, Patricia Rudy, Tammy Slonowski, Karen Sopotyk, Christine Rodych, Joanne Sorokan and Patricia Werbicki.

Following the presentations, Leon Wowk, executive director of the Saskatchewan Council of the Ukrainian Committee, thanked Mrs. Devrome and Mr. Miquelon for their participation in the ceremony. Prof. Roma Franko, Head of the department of Slavic studies, congratulated

(Continued on page 19)

НАШИМ ДІТЯМ

Аполо й Чічіта

Розповіла Ільда Перера Сото

До хлопчика Аполо із Гавани приїхала погостювати двоюрідна сестричка Чічіта.

Зустріти її Аполо ходив на станцію з усіма своїми товаришами: тут були і Трукуту, й Монго, й Гісасо, й Гісасо з жовтим як соняшник, чубом. Всі вишикувалися шнурочком і поважно надули щоки.

Чічіта перша побачила хлоп'ят і вистрибнула з вагона на перон. Вона була в червоній сукенці, з барвистими стрічками в кісках.

„Як моя сестра підросла! — захоплено подумав Аполо. — Ноги в неї стали довгі та стрункі, як у жеребчика-Хуана..."

Перші два дні Аполо те й робив, що бавився з Чічітою. А на третій — занудьгував. Аполо кортіло податися до своїх друзів, а Чічіта снувала за ним, як тінь. Через неї Аполо не міг ні на манголове дерево вилізти, бо й Чічіта полізе, а „вона ж може вбитися", ні побродити по калюжках, бо „Чічіта простудиться", ні покататись на жеребчику Хуанові, бо „Чічіта боїться коней". А ще дівчинка не давала йому спокою своїми запитаннями: „Що це? Як це? Чого це?" Просто диво дивне, хіба можна не знати, як запрягають волів, чи що робить плуг!..

Аполо сидить з Чічітою в затінку старої шовковиці.

— Давай бавитись ляльками, — каже Чічіта.

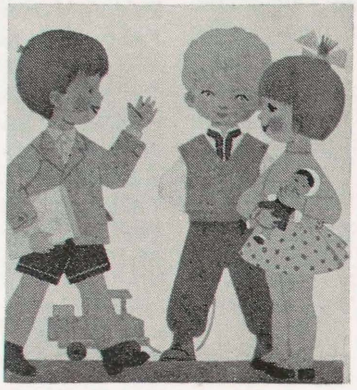

— Краще пограймося в розбійників, — пропонує їй Аполо.

— Ні, Аполо, бавмось ляльками!

— Та давай у розбійників. Це ж так цікаво, Чічіто!

— А я хочу ляльками! Хочу ляльками!

— Може, в піджмурки?..

— Аполо-о-о-о! — долинає голос тітки Евеліни. — Поступися сестричці!

Аполо невдоволено бере руду ляльку, колисає її й мугиче:

— Спи, засни, дитя! Спи, любов моя!.. — А сам потайки позирає на Чічіту, як би дременути від неї до хлопців.

Красуня-хмара

Над лісами, над лугами, над широкими степами летіла Красива Хмара. Була вона ,біла, мов сніг, і ніжна, як вранішній туман над річкою.

І спрагле від сонця пшеничне поле зашуміло молодими колосками:

— Красива Хмаро, пролийся над нами прохолодним дощем!

— Як не соромно! — розгнівалась Хмара. — Я ж така гарна — і оце маю подарувати свою красу вам, крихіткам-колоскам?!

І вона велично попливла далі серед голубого неба.

— Гей Красива Хамро, — гукнув ліс. — Уже давно не було дощу. Всихають мої дерева, з яких починається Ріка. Пролийся наді мною рясною зливою!

— Ач, чого захотів! — пхикнула Хмара. — Та ріка — моя мати. В неї багато дітей, не тільки я. Хай вони напоять її!

Летіла Красива Хмара далі. Ось бачить, як під нею котиться з димарів брудний Дим. Сам від сорому червоніє, що такий ядучий. Де на землю впаде — трава жовтіє, пташка ковтне — непритомна на землю падає.

— Красива Хмаро, — прохає Дим. — Прибий мене дощем он над тим болотом! Хай чистого повітря більше буде!

— Головне, щоб чиста була я сама! — обурилась Красива Хмара і гордо попливла собі!

А на землі стояли Хлопчик та Дівчинка.

— Бачиш, яка красива була он та Хмара — показав Хлопчик. — Я думав, вона проллеться дощем, а тепер — скоро її самої не стане.

— Як не стане? Кого не стане? — захвилювалася Хмара. — Ой, насправді меншаю! Я зникаю! Я вже не хмара!.. Я хмаринка... Хмариночка!..

І вона без сліду розтанула в голубому небі.

Юрій Ярмиш

Ювілейні привіти

З нагоди 25-річчя існування журналу „Промінь", засилаємо щирий привіт та бажаємо добрих успіхів у майбутньому.

EUROPEAN MEAT PRODUCTS LTD.
308 - 20th Street West,
Saskatoon, Sask. S7M 0X2
Phone 244-7686

Засилаємо щирий привіт і ґратуляції, з 25-річчям існування і праці журналу „Промінь".

BAZAAR KUZMAS LTD.
OVERSEAS PARCEL SERVICE
321 - 20th Street West,
Saskatoon, Sask. S7M 0X1
Ceramics, gifts, Ukrainian embroidered items.
Ukrainian Records — yard goods.
S. L. KUZMA, Pres. — Bus. 244-7373
ZENON KUZMA, Manager — Res. 382-9592

„НОВА ГРОМАДА" ЩАДНИЧО-КРЕДИТОВА СПІЛКА в Саскатуні засилає щирий привіт Редакції і Читачам журналу „Промінь з нагоди його 25-ліття.

THE NEW COMMUNITY SAVINGS & CREDIT UNION LTD.
321 - 20th Street West
Saskatoon, Sask. C7M 0X1
Phone 653-1300

Панство ВАСИЛЬ І ҐЕНЯ СКОРОПАД з Финлийтер, Саск. дарують 50.00 дол. на Ювілейний Фонд „Променя". Ґеня народилася в селі Островець, 1902 р. Вона вже десять літ під опікою в домі для немічних в Мус Джо, Саск. Вона не забуває про працю українського жіноцтва.

Василь Скоропад став меценатом С.У.К. Знимка і інформації були в числі за лютий 1985 року.

Відділ ім. Лесі Українки у Форт Френцес, Онт. засилає свій дар 25.00 дол. на ювілейний фонд журналу „ Промінь". Хай Бог допомагає Вам у Вашій праці на других 25 років удержувати цю пресу для нас і нашої української організації.

За відділ ім. Лесі Українки
Марія Сохолотюк

Відділ ім. Ольги Кобилянської в Тіодор, Сас., вітаючи журнал „Промінь" з його 25-літтям, складає свій скромний дар 25.00 дол. на продовження його корисної освітньої праці для нашої організації і української спільноти взагалі.

За відділ
Ірина Гарасимюк — секретарка

З нагоди 25-літнього ювілею журналу „Промінь", відділ ім. Ольги Кобилянської в Мічам, Саск. засилає 25.00 дол. як наш ювілейний дар.

Вітаємо нашу дорогу редакторку Наталю Когуську і всіх працівників за їхню віддану працю впродовж 25-ти років. Бажаємо всім міцного здоров'я й якнайкращих успіхів у майбутнім. Щасти Вам, Боже!

За відділ
З. Марковська — голова
О. Борса — секретарка

У світлу пам'ять дорогої мами Марії Ковалюк, засилаю на нев'янучий вінок замість квітів на її могилу 50.00 дол. на журнал „Промінь". Благаю Господа, щоб оселив її душу між праведниками і сотворив їй Вічную Пам'ять.

Дочка **Єлисавета Лабюк,** Канора

Відділ ім. Ольги Кобилянської в Мазепа, Саск. вітає журнал „Промінь" з його 25-літтям. Бажаємо редакції і всім її співпрацівникам здоров'я, багато сил продовжувати таку добру працю на довгі літа.

Оцінюючи працю журналу складаємо 25.00 дол. як наш ювілейний дар.

Дорис Маковська — голова
Іванна Завісляк — секр.

З нагоди 25-літнього ювілею „Променя", котрий ми читаємо вже 25 років, бажаємо всього найкращого всім працівникам, дописувачам і передплатникам, а редакції щиру подяку за працю. Бажаємо всім доброго здоров'я і

SASK. COUNCIL

the students on their academic achievements.

Prof. Franko also took the opportunity to congratulate the Provincial Council of the Ukrainian Canadian Committee for its role in promoting Ukrainian studies in Canada and to commend it for presenting students with such an invaluable reference work.

In conclusion, Prof. Franko expressed her gratitude to the Ukrainian Student's Club, and especially to its president, Orest Nowosad, for so capably assuming the responsibility of organizing and hosting the awards ceremony.

многих літ. Висилаємо нашу передплату і дар в сумі 50.00 дол.

Анна Охрей — Кіндерслей, Саск.
Олена Гуменна — Ітонія, Саск.

Шанавна Редакціє Журналу „Промінь"

З нагоди 25-літнього ювілею журні „Промінь" засилаємо Вам найщиріші побажання і добрих успіхів у Вашій корисній праці. Редакції і всім працівникам бажаємо найкращого здоров'я, щоб Ви могли продовжувати Вашу цінну працю. Засилаємо 25.00 дол. на ювілейний фонд.

За відділ ім. Лесі Українки в Мензі
Розалія Пелешок — секретарка
Юська Друль — голова

З нагоди ювілею нашого журналу „Промінь" засилаємо наш дар 25.00 дол. Складаємо найщиріші побажання нашій редакції і всім працівникам продовжувати цю корисну працю для нашої організації і нашого народу.

За відділ ім. Лесі Українки в Ерік, Б. К.
Марія Стефюк — голова
Галя Сабат — секретарка

З нагоди 25-ліття журналу „Промінь" висилаю Вам 25.00 дол. як мій дар з побажаннями редакції, всім працівникам продовжувати таку освітню і культурну та громадську працю для нашого народу.

Читачка **Анна Капець**, Едмонтон, Альберта

Шановна Редакція!

З нагоди 25 ліття журналу „Промінь" складаємо сердечний привіт Редакторці Наталі Когуській за її великий вклад праці для журналу продовж 25-ти років і залучуємо 50.00 дол. на фонд „Променя". Бажаємо Редакції і всім її працівникам, кріпкого здоров'я і найкращих успіхів на майбутнє.

Катерина і Стефан Друль
Норт Бетлфорд, Саск.

Хвальна Редакціє!

З нагоди 25 ліття-ювілею журналу „Промінь", якого я високо оцінюю і люблю читати засилаю дар в сумі $25.00. Бажаю Редакторці Наталі Когуській і всім працівникам „Променя" кріпкого здоров'я і найкращих успіхів у Вашій праці для добра нашої організації і українського народу.

Анна Завальська
Норт Бетлфорд, Саск.

Високо Паважана Редакціє!

Щиро й сердечно вітаю Редакцію журналу „Промінь" з 25-літнім ювілеєм, а особливо вітаю Редакторку Наталю Когуську та висловлюю глибоке признання її за щиру, ідейну працю для журналу і наших організацій, продовж чверть століття.

Бажаю всім працівникам щастя та здоров'я на многі літа. З цієї нагоди засилаю $25.00 на ювілейний фонд нашого дорогоцінного журналу.

Марія і Володимир Сохацькі
Норт Бетлфорд, Саск.

Відділ ім. Ольги Кобилянської в Шіго, Саскачеван з нагоди ювілейного року журналу „Промінь" вітає працівників, редакцію, бажає їм здоров'я та многих літ продовжувати працю, а з нашого чайного прийняття засилаємо 50.00 дол на ювілейний фонд.

Кеті Рудей — голова
Марія Денесик — касирка

Членки відділу Союзу Українок ім. Лесі Українки в Овкбирн, Ман., з нагоди 25-ліття журналу „Промінь", вітають редакцію, працівників, передплатниць, на ювілейний дар складають $50.00 та бажають найкращих успіхів на чергових 25-літ продовжувати таку корисну освітну працю.

За заряд:
Ґеня Матієшин

Відділ Союзу Українок ім. Олени Пчілки в Мирнам, Альберта, з нагоди 25-ліття журналу „Промінь" складає щирий привіт і бажає йому дальшого розвитку та зросту.

Шановній Редакції та її співробітницям бажає дброго здоров'я та витревалості у такій корисній праці. Залучуємо наш дар на ювілейний фонд.

ЮВІЛЕЙНИЙ ПРИВІТ ЖУРНАЛОВІ

З нагоди святкувань ювілейного 25-ліття журналу „Промінь", Відділ ім. Савелі Стечишин в Келовна, Б. К. складає найщиріший привіт журналові і найкращі побажання. Редакції та всім працівникам міцного здров'я надалі продовжувати таку цінну освітню працю для добра церкви і українського народу.

Прийміть нашу скромну пожертву в сумі 250.00 дол. на ювілейний фонд.

За відділ
Марія Мельничук — голова
Анна Воробець — референтка

Зустріч з редакторкою журналу „Промінь"

В понеділок 29-го квітня в 7-ій годині вечора членки відділу ім. Св. Княгині Ольги при Катедрі Св. Володимира у Торонті зустрілися з дорогою гостею пані Наталією Когуською. редакторкою журналу „Промінь".

Цього року СУК і усі складові організації відзначають ювілей 25-ліття журналу „Промінь". З цієї нагоди наш відділ висловлює велику вдячність редакції, що чверть століття присвятила народній і церковній справі, редагування журналу. Усі, хто читає журнал „Промінь" знає і доцінює ту велику користь, яку виконує журнал в усіх ділянках життя. На сторінках „Променя" ми знаходимо статті на церковні, культурно-освітні інформативні теми, статті про наше минуле з його культурою і традиціями, поради для виховання дітей і молоді, знаходимо імена тих, що першими взяли керму українського життя у свої руки, знаходимо пригадку про наші церковні і національні свята, про усе те чим живемо, що плекаємо у своїх душах тут, далеко від рідної Батьківщини.

З великою любов'ю і признанням зустріли ми пані Наталію Когуську.

Прийняття відбулося в авдиторії при Катедрі. Центральну стіну залі удекорувала пані Анна Палієнко, бібліотекарка і голова гуртка книголюбів. В центрі у срібному вінкові приміщені були числа 2 і 5, а по боках від вінка до долини навскіс журнал „Промінь". На головному столі стояв кошик чудових квітів. Під гучні оплески присутніх голова відділу пані Юлія Головата пришпилила пані Наталії Когуській корсаж, а всі спонтанно проспівали „Многії Літа".

У доповіді пані Наталі Когуської було згадано про початки журналу „Промінь" і часопису „Український Гогос", про їх напрямні і цілі. Доповідь була надзвичайно цікава, всебічно інформувала про перебіг праці і закінчилася словами ідеалу пані Наталії Когуської. яка сказала, що її бажанням було наповнювати журнал любов'ю до України, любов'ю до свого народу, церкви і рідної мови.

Після доповіді пані Наталії Когуської голова чайного комітету пані Валерія Лисенко і друга заступниця голови відділу пані Марта Янчик почастували присутніх чаєм і смачним печивом, а пані Марія Кутульська чудовим на вигляд і смак тортом, своєї роботи. Референтка журналу „Промінь" пані Ліля Адамець зібрала пожертви на пресовий фонд журналу „Промінь". Час був досить пізний, а пані не розходилися, кожній хотілося ще про щось поговорити з дорогою гостею. Закінчилася ця радісна зустріч спільною знимкою.

Добр. Єлисавета Василів, прес-реф.

ВИКАЗ ЮВІЛЕЙНИХ ПОЖЕРТВ В ТОРОНТІ
29 квітня 1985 р.

Відділ ім. Княгині Ольги	$250.00
Д-р Ганна Янішевська	25.00
Л. Г. Гірняк, Вудленд, Онт.	25.00
Анна Бура	25.00
Емілія Боднарчук	25.00
Стефанія Олійник	25.00
Една Павлик	25.00
Катерина Шумейко	25.00
Д-р Зоя Плітас	25.00
Діна Гетьманчук	25.00
Анастасія Пасерб	25.00
Добр. Єлисавета Василів	25.00
Добр. Катерина Бублик	25.00
Анна Гарасименко	20.00
Анна Ференсів	20.00
Анастасія Коваль	10.00
Людмила Мулевич	5.00
Надія Дубилко	5.00
Євгенія Сампера	5.00
Анна Палієнко	5.00
Валя Лисенко	5.00
Євфросінія Літвінова	5.00
Марта Янчик	2.00

ПРИВІТ ВІД СУМКІВЦІВ

Найщиріші побажання засилають Редакції журналу „Промінь" Наталі Когуській дальшого успіху і розвитку на многі літа — два відділи СУМК в Саскатуні, Саск. Висилають по 25 долярів на журнал „Промінь" як Ювілейний Фонд.

Старший відділ СУМК ім. Байди Вишневецького в Саскатуні, Саск. — 25 долярів.

Голова — Діяна Грицюк
Diana Hryciuk

секр. — Соня Олесюк
Sonia Olesiuk

Молодший відділ СУМК ім. Івана Франка в Саскатуні, Саск. — 25.00 долярів.

Голова — Каруся Войціховська
Carrie Wojcichowski

Секр. — Деббі Дверничук
Debbie Dwernychuk

З ювілейного свята в Саскатуні

Виказ ювілейних пожертв членства відділу ім. Кобилянської і громадянства в Саскатуні у зв'язку з ювілейною імпрезою журналу „Промінь" 3 березня 1985 р. Пожертви деяких членок були проголошені в раніших числах журналу. Сума $760.00 проголошена в ч. 5. Це пожертви, що їх проголошуємо, як особисті дари.

Виказ пожертв прислала референтка „Променя" Марія Дорош.

Відділ ім. Ольги Кобилянської	$250.00
Сенів, Марія	$100.00
Андрущак, Федір	50.00
Дорош, Марія	50.00
Скоробагач, Анна	50.00
Холод, Анна	50.00
Грицак, Катерина (Ізидорова)	10.00
Кріпкий, Елис	20.00
Никифорук, Михайліна	20.00
Татарин, Богдан і Ліна	20.00
„Нова Громада" Щадничо-Кредитова Спілка	25.00
Стефан, Анна і Зеновій Кузьма	25.00
European Meat Product Ltd.	25.00
Остапович, Павліна	5.00
Буряник, Анастасія	25.00
Хомин, Павліна	30.00
Гавриш, Ольга	25.00
Гнатишин, Галя	25.00
Максимюк, Галя	25.00
Папіш, Анна	25.00
Павлюк, Варвара	25.00
Романчук, Катерина	25.00
Ткачук, Марія	25.00
Тріщук, Анна	25.00
Янів, Анна	25.00
Пернаровська, Марія	25.00
Катеринич, Варвара	25.00
Табашнюк, Емілія	25.00
Гарбус, Марія	25.00
Борса, Розалія	10.00
Бойчук, Савеля	10.00
Чайка, Марія	10.00
Дептух, Наталя	10.00
Глуханюк, Анна	10.00
Кіндрачук, Елис	10.00
Клапоущак, Анна	10.00
Пігач, Меланія	10.00
Добр. Олесюк, Еріка	10.00
Залещук, Єлисавета	25.00
Рак, Вікторія	10.00
Семко, Анна (Іванова)	10.00
Семко, Анна (Петрова)	10.00
Сирник, Василина	10.00
Воронюк, Марія	10.00
Левицька, Ольга	10.00
Найчук, Текля	10.00
Васильців, Розалія	10.00
Грабовий, Славка	10.00
Корчинський, Марія в пам'ять Софії Ґрещук	10.00
Оленюк, Павліна	10.00
Лазарович, Анна	10.00
Плезент Гил Кружок в пам'ять О. Троян	25.00
Плезент Мил Кружок 25-го березня в пам'ять С. Ґрещук	25.00
Сестриці при Катедрі Пресв. Тройці, Саскатун в пам'ять Софії Ґрещук	25.00
Завидюк, Кароля	10.00
Рик, Докія	8.00
Лазарович, Марта	7.00
Цвітак, Домна	7.00
Ларіоник, Текля	12.00
Чуганюк, Марія	4.00
Чиж, Катерина	5.00
Добні, Василина	25.00
Фотій, Леся	5.00
Гарасимчук, Анна	5.00
Гаврилів, Анна	4.00
Качковська, Целіна	5.00
Кіндрачук, Марія	5.00
Ковалишин, Анна	5.00
Качала, Івана	5.00
Лемко, Михайліна	5.00
Луцюк, Филис	5.00
Михайлюк, Анна	5.00
Олексин, Славка	5.00
Пийч, Софія	5.00
Сорочка, Савеля	5.00
Симчич, Михайліна	5.00
Талпаш, Юстина	5.00
Вівчар, Павло і Ольга	5.00
Масник, Ольга	5.00
Федейко, Анна	5.00
Гунчак, Анна	5.00

По $3.00: Троян Катерина, Вахняк Анна, Вахняк Єлисавета, Грицак Катерина.

По $2.00: Білик Ольга, Калин Марія, Кий Ольга, Кравчук Анна, Кренькі Розалія, Луцюк Емілія, Михайлюк Нелі, Неділенько Стефанія, Сатцевич Ольга, Яблонська Анна.

По $1.00: Базовська Розалія, Думка Павліна, Коваль Катерина, Ременда Анна.

Провірте Вашу передплату... Ви могли забути про неї!

Дорогі Читачі — нам всім ходить про те, щоб наш журнал виходив на час і не мав фінансових трудношів. Тому ми просимо Вас, як одержите це число — оберніть і погляньте на останню сторінку на наліпку з Вашою адресою. Якщо Ваша передплата виходить, то будьте ласкаві вислати її завчасу, щоб вона була заплачена рік наперед.

25-пітній Ювілей журналу „Промінь" у Ванкувері

В неділю 26-го травня 1985 р. відділ ім. Лесі Українки у Ванкувері святочно відзначив 25-літній ювілей журналу „Промінь". Ми були щасливі, що на наше запрошення редакторка журналу пані Наталія Когуська могла прибути до нас і спільно з нами відзначити цю важливу річницю.

По Службі Божій в Катедрі Пресв. Тройці всі перейшли до гарно вдекорованої авдиторії. На стіні видніла велика репліка першої сторінки першого числа журналу „Промінь" з відповідними датами та написом, а також була виставка книжок видання Союзу і книжок для дітей.

При дверях вітали гостей голова відділу — Емілія Чуйко і її заступниці Анна Мануша, Дорис Смит і уступаюча голова Лелія Метрук. Сумківки Робін Дейнс і Леся Стасюк допомагали гостям засідати коло столів.

Господиня цієї імпрези і одночасно голова Ювілейного Комітету — Марія Вакалюк відкрила це свято і теплими словами привітала гостю Наталію Когуську і всіх присутніх і попросила всіх відспівати гимн Союзу „За нами сестри" — акомпаньювала Славка Стасюк.

Голова відділу Емілія Чуйко зложила привіт для журналу „Промінь" з нагоди його 25-літнього ювілею, привітала його редакторку, вдекорувала її корсажем та побажала їй дальших успіхів в її праці.

Після молитви, яку перевів настоятель Катедри — митр. прот. Ю. Туржанський була подана перекуска. Чай наливали добр. Зінаїда Туржанська, голова Провінційної Екзекутиви і одночасно референтка „Променя" в Централі — Люба Кут і референтка журналу „Промінь" у відділі і Провінційній Екзекутиві — Маргарета Ременда. Ювілейний торт — на якому було прекрасно вироблено копію першої сторінки, першого числа „Променя" — краяли: голова відділу — Емілія Чуйко і редакторка Наталія Когуська.

Привіти з нагоди ювілею „Променя" зложили: голова Пров. Екзекутиви — Люба Кут, голова Філії Музею — Настасія Воробець, настоятель Катедри і голова місійної округи — митр. прот. Ю. Туржанський і голова Шкільного Комітету — Одарка Соджонкий.

Вони всі висказали велике признання журналові „Промінь", що він є великим здобутком нашого жіноцтва в рядах Союзу Українок Канади, що цей успіх та досягнення належить також завдячувати його редакторці Наталії Когуській, яка з глибоким почуванням відповідальности поставила його на так високому культурному рівні.

Зліва направо: Емілія Чуйко — голова відділу, ред. Н. Когуська і Марія Вакалюк — голова Ювіл. комітету.

Гарне і зворушуюче враження зробили двоє учнів української школи — Христина Демко і Тарас Малко, які привітали редакторку і вручили їй китицю квітів і маленький дарунок — писанку.

Гостю доповідачку — пані Наталію Когуську представила Олена Дзюбенко, яка в коротких словах розказала про її працю не тільки в нашій організації але і в інших етнічних журналістичних організаціях за що відзначено її Шевченківською медалею і золотою Медалею міста Вінніпегу.

У своїй промові пані Наталія Когуська підкреслила, що в житті кожної організації важливим чинником для її розвою є своя преса. Вона дала велике признання „Українському Голосові", який довгі роки поміщував на „Сторінці Союзу" дописи і глибоко змістовні статті які виховували наше членство. Але зі зростом нашої організації зайшла потреба видавати власний журнал, який став трибуною нашої організації, посередником між членством і дороговказом в нашім громадському житті.

...За минулих 25 років наш „Промінь" розвинувся і зайняв важне місце серед інших жіночих журналів, а це треба завдячувати у великій мірі Проводові, членству і референткам

по Відділах, які виказували велику посвяту у їх праці для придбання передплатниць та фондів для журналу.

...Як офіційний орган Союзу, журнал розгорнув на своїх сторіках ідеологічні напрями нашої організації, цього спільного огнища, яке зберігає нас у своєрідній культурі.

...Видання журналу є нелегке, бо треба мати на увазі зацікавлення читачок, які походять з різних сфер нашого суспільства і з різним знанням української мови і на тій підставі треба підбирати відповідні матеріяли. Бракує одиниць, які дописували б до журналу чи то українською чи англійською мовами.

...Матеріяльні засоби журналу це передплати, оголошення, пресовий фонд і добровільні пожертви.

Марія Вакалюк зложила подяку редакторці за її цікаву і інформативну доповідь і побажала їй кріпкого здоров'я, щоб ще довгі літа могла працювали на користь журналу, організації і нашого українського народу.

Всі присутні встали і заспівали їй на „Многі літа".

З концертовими точками виступали Сумківки — Леся Стасюк, Меланія Заведюк і Даруся Кут і виконали на бандурах кілька українських пісень, а Даруся Кут заграла на цимбалах в'язанку українських народніх мелодій.

Було гарно, що деякі референтки журналу „Промінь" у відділі за минулих 25 років, були присутні і сиділи за головним столом: Марія Вакалюк, Марія Богдан, Люба Кут, Анна Бойчук і Маргарета Ременда. Не були присутні: Оля Кіндрачук, Дора Масцюх, Марія Паланич. Одна з довголітніх референток Павліна Клюкевич недавно відійшла у вічність.

В кінцевому слові голова відділу Емілія Чуйко подякувала всім референткам за їх працю для „Променя", Ювілейному Комітетові і всім хто чимнебудь причинився до влаштування і переведення цього відзначення 25-літнього ювілею, а головно редакторці Наталії Когуській, яка не зважаючи на її ограниччений час прибула і своєю присутністю і доповіддю звеличала його. Вона вручила їй пожертву від відділу, на „Промінь" суму 500.00 дол.

Крім того були пожертви від поодиноких осіб і збірка принесла 1.085.00 дол.

Молитвою і відспіванням українського гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено цю приємну імпрезу, але присутні не розходилися, бо ще хотіли особисто зустрінутися з нашою редакторкою.

На другий день в понеділок 27-го травня вечором була товариська зустріч з панею Н. Когуською, де було порушено і обговорено ряд питань відносно журналу, нашої організації і надходячого Крайового З'їзду СУС.

Маргарета Ременда — референтка

ЗБІРКА НА „ПРОМІНЬ" 26-ГО ТРАВНЯ 1985
ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ С.У.К., ВАНКУВЕР, Б. К.

Відділ ім. Л. Українки	$ 500.00
Даруся Пасічник	$ 25.00
Ольга Гавришок	25.00
Анна Лайтгарт	15.00
Дорис Смит	10.00
Олена Дзюбенко	25.00
Емілія Чуйко	25.00
Лелія Митрук	200.00
Василина Москаль	10.00
Настя Заведюк	20.00
Настя Воробець	30.00
Одарка Соджонкі	100.00
Анна Чернега	10.00
Катерина Буяр	100.00
Вікторія Стечишин	20.00
Добродійка і митр. прот. Ю. Туржанський	50.00
Уляна Гомола	25.00
Анна Левицький	25.00
Анна Богий	20.00
Марія Ахтимійчук	10.00
Марія Вакалюк	25.00
Петро Чешлик	20.00
Вікторія Пушка	25.00
Джін Твердун	25.00
Анна Мазурек	10.00
Анна Чорний	20.00
Френсес Галет	10.00
Панство Я. Стоцькі	20.00
Марія Загарук	100.00
Маргарета Ременда	25.00
Люба Кут	25.00
Анна Бойчук	10.00
Стела Натишак	25.00
Разом	$1,585.00

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

З радістю та глибокою вдячністю для Вас вітаю на сторінках Вашого журналу дбайлива й дуже гарно опрацьовані статті „Розстріляне Відродження і Шестидесятники в українській літературі".

Особливо вдячна Вам і авторці статтей за увагу для незвичайної, небувалої ще в українській літературі постаті письменника й філософа-містика Олеся Бердника. Ваша стаття ламає „китайський мур" ворожого режиму, що намагається живцем похоронити Живу Людину, що її світлий Дух невтомно ламає темряву.

Ніна Мриц

25-ЛІТТЯ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ"

Світлина з 25-ліття „Променя" в Келовна. Зліва направо — Анна Воробець, добр. Параня Блажук, Наталя Іванишин, Наталя Гайдук.

Відділ Союзу ім. Савелі Стечишин в Келовна, Б. К. влаштував імпрезу з нагоди ювілею 25-ліття „Променя". Святкування відбулось відповідною програмою 10 травня 1985 р.

Парафіяльна заля була святочно прибрана виставкою річників журналу від першого числа з 1960 року до 1970 і багато поодиноких примірників. Програмою керувала референтка, Анна Воробець.

Першою точкою на програмі було читання — вірш з журналу „В житті буває лиш одна весна" — Ніни Кузьменко — відчитала Наталя Іванишин. Слово добр. Парані Блажук про журнал, його значення для організації та його історія. Мандолінова оркестра під проводом Івана Іванишина відограла три пісні. Знов слідувало читання „Наші і чужі квіти" — автор — о. В. Кудрик — читала Наталя Гайдук. Саксофонове сольо Івана Іванишина — збірка пісень. Гуртовий спів — чотири народніх пісні, при піяні Галина Новосад.

На закінчення пані Шепель, заст. голови склала подяку учасникам програми і зробила заклик на пожертви ювілейного фонду, зібрано $271.00.

Програму закінчено співом „О Україно". Після того відбулось чайне прийняття.

М. Мельничук, голова
А. Воробець, референтка

Пожертви на ювілейний фонд „Променя" членок і відділу ім. Савелі Стечишин в Келовна, Б. К.

Пожертви з проведеної кампанії старанням референтки А. Воробець при допомозі Н. Іванишин і Н. Гайдук:

Відділ ім. Савелі Стечишин	$250.00
Марія Гаврилів	50.00
М. Мітран	40.00
Н. Гайдук	25.00
В. Федейко	25.00
Надя Чабанюк	25.00
Н. А. Ратковська	25.00
Зеновія Талпаш	25.00
Анна Воробець	25.00
М. Гарасимів	20.00
Дж. Барабаш	20.00
Я. В. Іванишин	18.00
А. Михальчук	15.00
Анна Родзівон	10.00
Марина Нич	10.00
Іня Каша	8.00
Гелен Новосад	5.00
Єлисавета Фрискул	3.00

Збірка на святі журналу 10 травня:

Ґеня Свинарчук	$30.00
Алис Войчук	25.00
Зеновія Талпаш	20.00
Ярослава Сорочинська	20.00
Коні Шушельницька	20.00
Параня Блажук	20.00
Оля Кіндрачук	20.00
Марія Мельничук	20.00
Кері Такари	10.00
Анна Шепель	10.00

Павліна Бреґида	10.00
Марія Митран	10.00
Галя Сирва	10.00
Дора Марчишин	10.00
Наталя Іванишин	10.00
Павліна Гакман	5.00
Алек Тимчук	5.00
Срібна колекта	11.00

Ювілейні пожертви на „Промінь"

Ярина Гуцал (Зоряна), Міннеаполіс, США	100.00
Відділ ім. С. Русової, Кемсак, у пам'ять Марії Юрків, прислала Дж. Дучмінська	100.00
Відділ О. Басараб, Торгилд, Альберта	90.00
Відділ ім. Кн. Ольги, Ґронлид, Саск.	30.00
Прот. Михайло Скрумеда, Брендон	25.00
Кароліна Швед, Айтуна, Саск.	25.00
Павліна Кревецька, Вінніпеґ, у пам'ять своєї дорогої приятельки Марії (Мині) Марко	25.00
Відділ ім. Хариті Кононенко, Блейн Лейк-Кридор, Саск.	25.00
Марія Цьона, Блейн Лейк, Саск.	25.00
Наталя Базюк, Едмонтон	25.00
Добр. Юстина Лучак, Едмонтон	25.00
Відділ ім. Доньки України в Монтреалі, пожертви членок відділу	235.00
Анна і Юрій Феняк, Чиливек	200.00
Нев'янучі вінки від членок в Едмонтоні у пам'ять Лукії Голубіцької	186.00
Відділ ім. Олени Пчілки у Мирнам	50.00
Пожертви членок відділу в Мирнам	113.00
Катерина Лабюк, Канора, Саск.	100.00
Гафія Боднар, Торонто (поправлене)	20.00
Елеонора Гуменна, Кіндерслей, Саск.	16.00
Відділ ім. Кн. Ольги, Кадворт	15.00
Климентина Токар, Суррей, Б. К.	13.00
Анна Марковська, Едмонтон	13.00
Ольга Сенчук, Виндзор, Онт.	13.00
Параня Смиснюк, Айтуна	10.00
Анна Охрей, Кіндерслей	10.00
Павліна Соловська, Бімзвил, Онт.	8.00
Марія Гребенюк, Айтуна, Саск.	8.00
Т. Гарбар, Делта, Б. К.	8.00
Оля Ковч, Монтреал	8.00
А. Василечко, Монтреал	6.00
О. Янусь, Австралія	6.00
Олеся Володько, Сіба Біч, Альберта	6.00
Олена Дудник, Монтреал	5.00
Марія Веревка, Табор, Альберта	3.00
Віктор Новак, Вотерлю, Онт.	3.00
Марія Киричок, Монтреал	3.00
Анна Ваніо, Торонто	3.00

Нові передплати придбали:

Силвія Бойчук, рефер. відділу ім. Ганки Романчич, Саскатун	**12**
Анна Ефтода, рефер. у відд. ім. О. Пчілки в Йорктоні, Саск.	**5**
Марія Дорош, рефер. у відд. ім. О. Кобилянської в Саскатуні	**5**
Ліля А. Адамець, рефер. у відд. ім. Кн. Ольги в Торонто	**4**
Маргарета Ременда, рефер. у відд. ім. Лесі Українки у Ванкувері	**2**
Настуня Міщук, рефер. у відд. ім. Лесі Українки у Вінніпезі	**2**
Володимир Сеніцький, Вінніпеґ	**1**
Марія Підкаленко, рефер. у відд. ім. Доньки України в Монтреалі	**1**
Оля Друль, Виндзор	**1**
Марія Боднарчук, Суррей	**1**

Відділ ім. Софії Русової в Лонґ Бренч, Онт. Текст про ювілей на стор. 27.

ВЕСНЯНИЙ ЧАЙ ПРИ КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА У ТОРОНТІ

У Вербну неділю, 7-го квітня, після Служби Божої і смачного обіду, старанням відділу ім. Святої Княгині Ольги влаштовано традиційний весняний чай і передвеликодній базар. Продавалися паски великі й малі, святочне печиво, писанки, кераміка, вишиті закладки до книжок, подушечки для голок, ляльки в українських одягах, книжки і багато інших гарних речей. Усе те помистецьки розкладене приваблювало своєю красою. Заля була удекорована квітучими деревцями, на столах стояли квіти з галузками верби. Галузки верби пригадували що „За тиждень Великдень".

Голова відділу пані Юлія Головата привітала присутніх гостей, зокрема прот. о. Петра Бублика, настоятеля катедри, пані Ольгу Гамару, голову філії Музею С.У.К. при Інституті Св. Володимира у Торонті, пані Галину Мельник, голову відділу Софії Русової, пані Анну Євчук, бувшу голову відділу ім. Св. Кн. Ольги, пані Наталію Ємець, голову Комітету Українок Канади у Торонті та передала ведення програми пані Лілі Адамець. Доповідь про весну прочитала п-і Тамара Кошарна та оголосила моделювання дітей і молоді. Виступи відбувалися в українських народних одягах з різних місцевостей України та в сучасних модерних одягах прибраних українською вишивкою.

Виступи дітей і молоді зробили особливо приємне враження. Їхня відвага, милі усміхнені личка, природна краса рухів, гарні стилеві одяги захоплювали присутніх, що обдаровували їх довготривалими оплесками. Коментатором цього показу була п-і Тамара Кошарна. Виступали: Олена і Віктор Кошарні, Надя Дубик, Мілена і Іванко Бейкер, Олена і Андрійко Добровольські, Валя і Андрій Шендел, Сергій і Матвій Руденко, Лада Троян, Ліза Мачула, Уляна Курелів, Наталка Кравець, Меланія Жаботинська і Павлусь Калата.

Наступною точкою програми було висвітлення прозірок з картин багатьох мистців на тему українського весілля при відповідній до того музиці. Пояснення до прозірок подавала пані мґр. Анна Троян, висвітленням займався д-р О. Троян. Після того пані з чайного комітету частували присутніх чаєм і смачним печивом.

На закінчення голова відділу п-і Юлія Головата подякувала учасникам програми, п-і Лілі Адамець і її дружині? Славкові за мистецьке прибрання залі, батькам дітей і молоді, що виступали, паням, що влаштовували базар, а це пані: Анастасія Бельбас, Френціс Гункевич, Пазя Бурак, Наталія Ковальська, Ніна Козій, Ніна Яців, Неля Світайло і усім присутнім.

Пані, що приготовляли чай і обід: Марія Котульська, Анна Бура, Анастасія Пасерб, Олександра Кондратенко, Ольга Колос, Галина Крізел, Анна Коваль, Валерія Лисенко, Ольга Станько, Анна Подружна, Марія Йонка, Марія Кучерявенко, Марія Сухар, Лідія Равриш, Софія Глузюк, Анна Літвінова, Марія Сікора, Ліза Руденко, Марія Токар, Віра Адамець, Лідія Лібер, Лідія Олешня. При касах: п-і Марія Божик, Марта Янчик, Ліза Руденко і Діна Гетьманчук. Усім згаданим паням щиро дякувала голова відділу за їх невтомну працю. Дуже позитивним є те, що участь у програмі брали молоді пані, молодь і діти.

Добр. Єлисавета Василів, прес. референтка

Ювілей „Променя" в Лонґ Бренч, Онт.

З ініціятиви культурно-освітньої референтки, пані Галі Мельник-Марко, відділ Софії Русової в Лонґ Бренч, 3-го лютого 1985 величаво відзначив концертом 25-літній ювілей журналу „Промінь".

Активну участь з деклямаціями, піснями і перлинами з журналу брало велике число членок включно з старшим СУМ-ком.

К. Чорна подала коротко історію „Променя" висвітлюючи високий рівень літературної і домашньо-господарської, як теж виховничої вартости цього журналу.

Численна присутність вказувала на зацікавлення публіки нашим „Променем" як і факт що пожертви винесли 242.00 дол. Цю суму членки рішили подвоїти і вислати до редакції на піддержку тої монументальної відповідальности, котра потребує не лише відданої праці редактора і помічників, а також фінансової допомоги членками.

З цієї нагоди відділ Софії Русової, складає щиру подяку працівникам журналу і глибокий поклін пані Наталі Когуській, а на дальшу працю і розвиток „Променя" висилає 500.00 дол.

Н. Данкович — голова
Констанція Чорна — кор. секретар

НАЗНАЧЕННЯ ДО КАНАДСЬКОЇ РАДИ

(Закінчення з стор. 14)

добре виховання молоді і тим підкреслює добрий приклад старших. В родині він і добр. Ольга (учителька державної школи, бувша сумківка, членка Союзу Українок), мають дві дочки: Ларису-Анну і Таню-Ольгу. Доньки активні в викладах мовознавства, танців, вчаться грати на фортип'яні і беруть спів, беруть участь в концертах і різних виступах красномовства, з деклямаціями, танцюють і співають. Здібність батьків повинно зробити вплив на продовження участи у провідництві в наших релігійних та національних установах.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Кладемо китицю весняних польових квітів у треті роковини упокоєння дорогої незабутньої дружини Марії Мандзюк-Сеніцької, люблячої нашої мами, яка відійшла від нас у вічність 9 липня 1982 р., складаємо у її світлу пам'ять $100.00 на фонд журналу „Промінь" у його 25-ліття.

Муж Володимир Сеніцький,
дочки — Соня і Дарія з родинами

— — — — —

Членки відділу ім. Св. Кн. Ольги у Вернон, Б. К. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої членки ,бл. п. Стефанії Мазій, яка упокоїлась на 79-му році життя 20 травня 1985 р., складаємо $10.00 на „Промінь". Вічна їй пам'ять. Родині висловлюємо співчуття.

Василина Кучер, голова
Настасія Микитюк, рефер.

— — — — —

Замість китиці квітів на могилу нашої бувшої членки і передплатниці журналу „Промінь", бл. п. Ольги Троян, яка померла в травні 1985 р. членки Плезант Гил кружка, в якому покійна працювала, даруючи $25.00 на журнал „Промінь". Родині складаємо щирі співчуття. Покійній вічна пам'ять.

Марія Чуганюк, голова кружка

— — — — —

У світлу пам'ять Анастасії Станіцької, яка упокоїлась 9-го травня 1985 року, мама нашої членки Сані Сокирки, складаємо $25.00 на журнал „Промінь". Покійній вічна пам'ять.

Відділ ім. Св. Ольги,
Мус Джо, Саск.

— — — — —

Сестриці при Катедрі Пресв. Тройці в Саскатуні складають нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Софії Ґрещук, яка упокоїлась в Бозі 17 лютого 1985 року, складають свій дар на журнал „Промінь" у його ювілейному році, журнал, якого Покійна так високо цінила.

Спи дорога Софіє сном блаженним. А Господь хай упокоїть душу її між праведними.

Вічна їй пам'ять!

ПАМ'ЯТІ НЕЗАБУТНІХ БАТЬКІВ

Замість нев'янучих вінків на могили наших родичів (батьків) Ґордеїв у 120 роковини їх народження в минулому 1984 р. — батько Василь Ґордей народжений 1864 року, мати Александра Ґордей нар. 1870 в селі Чарівці, Буковина, Західна Україна.

Спочивають вони на цвинтарі в Брензлей, Іспас, Альберта, в Канаді коло церкви Св. Юрія з написами на пам'ятниках:

Ґордій Василь 1864 — 1927
Ґордій Александра 1870 — 1954
Вічна їм пам'ять

В їх незабутню пам'ять складаємо 120.00 дол. на журнал „Промінь".

Василь Ґордей з родиною, Вільна, Альберта

— — — — —

На свіжу могилу моєї дорогої сестри Павліни Клюкевич, яка упокоїлась 2 травня 1985 року, складаємо $25.00 на журнал „Промінь".

Брат Петро і братова Франка Новосад
Келовна, Б. К.

— — — — —

Членки відділу ім. Олени Пчілки в Норт Бетлфорд, Саск. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої членки, бл. п. Марії Павлівської — відійшла у вічність 21 квітня 1985 р. засилаємо у її світлу пам'ять $15.00 на журнал „Промінь". Покійній хай буде Вічна пам'ять.

Родині висловлюємо глибокі співчуття.

М. Сохацька, рефер. „Променя"

— — — — —

У світлу й незабутню пам'ять наших дорогих родичів ,бл. п. Антона й Анастасії Скоробогачів; батько Антін упокоївся 9 травня 1959 року, мама Анастасія 6 червня 1980 р., замість китиці нев'янучих квітів складаємо $30.00 на журнал „Промінь".

Дочка Оля, зять д-р Олександер Ферре,
і внуки, Вінніпеґ

— — — — —

У шости річницю смерти мого дорогого і одинокого сина Івана Наконо, який упокоївся 25 липня 1979 р. в Саскатуні, у його світлу пам'ять складаю $25.00 на журнал „Промінь".

Мама Ольга (Наконна) Масиник, Саскатун

— — — — —

Відділ Союзу ім. Лесі Українки при Катедрі Пресв. Тройці у Вінніпезі складає нев'янучий вінок на свіжу могилу членки, бл. п. Марії Грицюк — упокоїлась 15 травня 1985 р. і засилає $25.00 на журнал „Промінь" у її незабутню пам'ять. Родині висловлюємо співчуття.

За відділ — Т. Ігнаш, голова
П. Кревецька. секр.

— — — — —

Відділ Союзу Українок при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні кладе нев'янучий вінок на свіжу могилу членки бл. п. Лукії Голубіцької, яка упокоїлась 4 травня 1985 року, в її пам'ять складає $10.00 на „Промінь".

Дж. Наконечна, голова
Л. Івасюк, секр.

Складаю нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Софії Ґрещук, яка відійшла у вічність 17 лютого 1985 р. в її світлу пам'ять жертвую на журнал „Промінь".

Марія Корчинська, Саскатун

— — — — —

У другу річницю упокоєння нашої дорогої сестри Ольги Корпос, яка відійшла у вічність 3-го травня 1983 року в Реджайні, Саск., у її світлу і незабутню пам'ять дарують засть квітів $10.00 на журнал „Промінь".

Сестра Кароля і шваґер Никола Завадюк, Саскатун

— — — — —

На свіжу могилу нашої приятельки і заслуженої громадянки, бл. п. Софії Ґрещук, яка відійшла у вічність 17-го лютого 1985 року в її світлу і незабутню пам'ять членки відділу ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні складають замість живих квітів дар на журнал „Промінь".

Кружок Плезент Гил,
Марія Чуганюк, голова
Марія Дорош, референтка

— — — — —

Замість квітів на могилу бл. п. Григорія Ґінця, нашого дорогого тата, дідуся і прадіда — упокоїся на 84 році життя 24 червня 1982 р. в Давфині, Ман. в його пам'ять складаємо 25.00 дол. на „Промінь".

Дружина Настя Ґонець, син
Йосип з родиною в Келґарі і дочка
Марія Скоморовська в Кіченер, Онт.

СЕЛО '85

Крайова Екзекутива Союзу Української Молоді Канади повідомляє, що знову в цьому році має намір організувати і перепроваджувати унікальний СУМК-івський проєкт культурного заглиблення — СЕЛО.

Від свого початку в 1974 році СЕЛО розвинулося в зв'язкову й змістовну програму навчання, що намагається задовільнити конкретні потреби української громади в Канаді в епоху швидких змін. Багато учасників СЕЛА стали в ряди провідників СУМК та союзних організацій і тим причинилися до пожвавлення громади і дальшого розвитку українсько-канадської тотожности.

Цьогорічне СЕЛО відбудеться від неділі, 11-го серпня до п'ятниці, 30-го серпня на Українській Православній Оселі Барвінок недалеко Едмонтону. Кошт три-тижневої реєстрації: 350.00 дол.

Познайомтесь особисто з альтернативою СЕЛА. Звертайтесь на адресу:

SELO '85
c/o CYMK National
15, 11024 — 82 Ave.
Edmonton, Alberta T6G 0T2

У дев'яту річницю упокоєння дорогої дружини Ольги, яка упокоїлась 17 липня 1976 року в Саскатуні, складаю на нев'янучий вінок $50.00.

Федір Андрущак, Саскатун

— — — — —

У першу річницю упокоєння дорогої Мами, Климентини Пасічняк, яка відійшла від нас 2 червня 1984 року, складаємо в її пам'ять $25.00 на „Промінь".

Дочки: Ліда Стасишин, Едмонтон
Оля Завісляк, Вінніпеґ

— — — — —

Відділ Союзу Українок при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні, кладе нев'янучий вінок на свіжу могилу членки бл. п. Олени Березенець — упокоїлась 23 травня 1985 р. і засилає в її пам'ять $10.00 на „Промінь".

Дж. Наконечна, голова
Л. Івасюк, секр.

— — — — —

Складаємо вінок з нев'янучих квітів на свіжу могилу бл. п. Павліни Клюкевич, нашої довголітної заслуженої працівниці, приятельки, яка упокоїлась в Ванкувері 2-го травня 1985 р., складаємо 40.00 дол. на журнал „Промінь", котрий вона дуже любила і цінила завжди.

Вічна їй пам'ять!

Маргарета Ременда, Олена Дзюбенко Галя Токарик, Настя Воробец, Емілія Чуйко, Стела Шулган, Лелія Митрук і Марія Вакалюк.

— — — — —

У пам'ять нашої дорогої і незабутньої Мами і Бабці, д-р Людмили Бризгун, що відійшла від нас у вічність 7 січня 1981 року, складаю $20.00 на „Промінь" замість китиці нев'янучих квітів.

Леся Шанта, Торонто

БЛ. П. МАРІЯ БАЗАЙ
Давфин, Ман.

Членкині відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки діляться сумною вісткою, що втратили членкиню бл. п. Марію Базай, яка відійшла у вічність 4-го лютого 1985 р. на 96 році свого трудолюбивого життя. Сумно нам, що відходять від нас заслужені членкині.

Покійна Марія Базай належала до тих заслужених. Вона віддано сповняла різні обов'язки при відділі СУК — до відділу належала від 1945 року. Була лагідної вдачі, старалася мирно співрпацювати для добра організації, за що всі покійну шанували. Бл. п. Марія була свідома людина, багато читала різних книжок і українські часописи, ще і інших заохочувала до читання. Покійна любувалася сценічними виставами ще від молодих літ. Понад все цінила, що було українське: мову, традиції і звичаї. Старалася передати свою любов до українського життя своїм дітям. Бл. п. Марія вишивала багато для церкви, також на базарі, дарувала вишивані речі на розігравки, писала писанки, взагалі цінила українську культуру — мистецтво, яке покійна передала своїм дітям і внукам.

При відділі СУК покійна була заступницею голови. Віддавала багато часу і енергії, взагалі помагала всюди де було потрібно, доки її сили вистачало.

За всю віддану, невтомну працю, за щедру жертвенність покійну Марію відзначено 1968 р. грамотою за 25 літ приналежности до СУК.

1971 року іменовано бл. п. Марію почесною членкинею. Прощай незабутня членкине, а пам'ять про Твої добрі діла залишиться між нами. Вічна пам'ять! Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.

У світлу пам'ять бл. п. Марії Базай, п-во Марія і Євстахій Андрейчуки з родиною, жертвують $50.00 на ювілейний фонд „Променя".

Маргарета Маюк, голова
Марія Білоус, реф.

У ДЕСЯТІ РОКОВИНИ УПОКОЄННЯ БЛ. П. НИКОЛИ ІВАНЦЯ

Блаженні ті, які за життя віддали свій труд громаді, служили приміром своїй родині і своєму народові, залишаючи за собою свої добрі діла і світлу пам'ять.

Таким взірцевим мужем, добрим батьком і шанованим громадянином був Никола Іванець, у пам'ять якого в десяті роковини упокоєння дружина Марія кладе китицю нев'янучих квітів на дорогу могилу покійного мужа.

Никола Іванець народився в Зах. Україні в родині Теодора і Теклі Іванців в с. Перетоки, Сокальського повіту у Львівщині. До Канади прибув молодим студентом з родиною мамою, двома братами і одною сестрою. В Канаді родина поселилась в Манітобі в околиці Роблину. Тут Никола доповнював свою освіту в державній школі.

В 1930-тих роках формувалась перша в Канаді українська молодеча організація Союз Української Молоді Канади, яка захопила у свої провідні ряди і молодого студента. І пізніше, крізь ціле своє життя, вже навіть як член Союзу Українців Самостійників Іванець ніс в серці прапор любови до народної праці, до свого народу і служив йому прикладом, жертвенністю і посвятою.

Одружений з Марією Пачковською Никола Іванець, по довшій мандрівці у різних містах і пошукуваннях влаштував свій дім в м. Брентфорді, Онт. і своє власне підприємство. Тут виховав своїх два сини — Євгена і Теодора та дочку Орисю, давши їм вищу освіту.

Як активний член СУС він завжди був у проводі, так само у своїй церкві. Високо оцінював освіту і тому давав жертви на Інститут Св. Володимира в Торонті, був його членом та складав пожертви на інші громадські потреби. Своєю мирною вдачею здобув собі багато приятелів, як підприємець і як громадянин.

Хай цих кілька скромних рядків будуть нев'янучою квіткою на могилу бл. п. Николи Іванця, яку склала його дружина Марія 25.00 дол. на журнал „Промінь".

БЛ. П. ДОКІЯ КОБИЛЯНСЬКА
Мелфорт, Саск.

В понеділок 22 квітня 1985 року по довшій недузі упокоїлась на 87 році життя в Мелфорт шпиталі бл. пам. Докія Кобилянська.

В середу, 24 квітня о. Г. Крочак відслужив Панахиду, а в четвер в Українській Православній Церкві похоронна служба Божа при участи родини та приятелів. Тіло похоронене на місцевім цвинтарі, на вічний спочинок.

Докія народилася 19 березня 1898 року в Копишиці, Зах. Україна. До

Канади приїхала з чоловіком в 1932 році. Чоловік Войтик Кобилянський працював на залізничій дорозі СПР. 1955 року вони замешкали в Мельфорті. Чоловік Войтик упокоївся в 1965 році. Докія проживала сама, працювала на городі, любила і садила квіти. Була щирою членкою відділу Союзу і членкою церкви. Відвідувала хворих у шпиталі і виконувала працю в добродійному комітеті, була заст. голови і сестрицею в церкві та господинею в громадській кухні. За життя обидвоє Кобилянські подарували речі до церкви і обоє щиро працювали.

Докія залишила в смутку дочку Марію Миркен в Гамільтоні, сина Івана з родиною в Саскачевані, Михайла з родиною в родиною в Польщі, 9 онуків і 14 правнуків. Вічна їй пам'ять.

А. Спелей, Мелфорт

БЛ. П. СОФІЯ ҐРЕЩУК

Ділимось сумною вісткою, що на 99-тому році життя упокоїлась в Саскатуні Софія Ґрещук, довголітня читачка і громадська діячка, заслужена членка піонерка в Союзі Українок Канади.

Софія народилась 20 серпня 1886 року в селі Замок, Зах. Україна. До Канади приїхала дівчиною 1912 року до брата Андрія. Переїхала до Саскатуну 1917 року. Опісля одружилася з Іваном Ґрещуком і вони разом провадили крамницю харчових продуктів. Не маючи власних дітей, Іван Ґрещук спровадив з Городенки свою сестру, студентку гімназії — Анастасію (пізніше одружену Павличенко 1923 р.). В 1930 р. спровадив свого племінника 12-річного Івана Дутчака.

Родина Ґрещук належала до національно свідомих і очитаних людей. Їх дім був культурним осередком в Саскатуні. Особливо великим приятелем та частим гостем був у них прот. Василь Кудрик. Ґрещуки мали велику бібліотеку. Ґрещуки вели перед і у відродженні УГПЦ. У 1923 р. зорганізовано жіноче товариство ім. О. Кобилянської, і С. Ґрещук була одною з основоположниць та активною його членкою, поки вистачало сили. В його управі була головою та фінансовою секретаркою, очолювала різні комітети. Раділа виходом нашого журналу „Промінь" і мабуть була першою передплатницею, що подарувала поважну суму на його розбудову.

Софія посвятила дуже багато часу та праці при церкві (Пресв. Трійці від перших початків 1918 р.). Вона була активною сестрицею довгі роки, постійно займалася випіканням проскурок і була вшанована досмертним почесним членством. Іван і Софія Ґрещуки відзначилися громадською працею і великою жертвенністю на церковні і суспільні справи. На превеликий жаль Іван Ґрещук у молодому віці попрощався з цим світом. Софія осталась вдовою і надалі складала жертви на церкву, Інститут, Колегію Св. Андрея, на Доми Опіки і поза Саскатуном.

Мабуть, навіть і не лишилось повного списку її дарів на різні цілі, бо була скромною і не хотіла реклями за свої дари. Майже ввесь свій маєток видала на українські установи.

В „Українському Голосі" друкувалась довша стаття з подробицями, яку написала її близька приятелька Савеля Стечишин, з якою вона співпрацювала багато років.

Похоронні відправи відслужив прот. Максим Олесюк в церкві Пресвятої Трійці в Саскатуні 19 і 29 лютого. По-похоронний обід і перекуску після панахиди приготовили і подали членки відділу ім. О. Кобилянської в катедральній залі.

Велику і численну участь у відправах взяли мешканці Саскатуну, а особливо членки СУК і їхні родини.

Нехай Милосердний Господь оселить душу Софії там, де всі праведні спочивають. Вічна їй пам'ять!

ПОДЯКА

Щиросердечно дякуємо Василеві Васильців і його дружині Розалії, котрі займились влаштуванням похорону Софії у всіх деталях та Савелі Стечишин за її пораду і поміч. Голові Централі А. Холод і членкам СУК, що тримали прапор Союзу під час відправи. Також висловлюємо подяку: Почесним труноносцям д-р Савелі Стечишин, пані Меланії Пігач та пані Михайліні Никифорук, труноносцям — Федорові Кіндрачукові, Іванові Король, Василеві Михайлюкові, Іванові Глуханюкові, Михайлові Чуганюкові та Александрові Хоминові.

Особлива подяка прот. Олесюкові за всі відправи, хоч він не довго знав Софію то постарався дістати всякі інформації і дуже влучно і щиро вшанував її у всіх своїх словах, також за перепровадження програми під час обіду.

Дякуємо також Т. Михайлюкові і і Романові Кушнірекові з „Парк Фюнерал Чапел" за всю їх обслугу — виконану достойно у кожній ділянці.

Д-р Іван і Анна Дутчак

БЛ. П. МАРІЯ ЗАПАРИНЮК
Содбури, Онт.

10-го березня 1985 р. упокоїлась в Бозі Марія Запаринюк, в содбурському Домі Опіки проживши 89 років. Вона народилася 8 травня 1895

року в родині Пантелеймона і Домки Ковалюків у селі Онут, Заставницького повіту на Буковині. 23 листопада вийшла заміж за Якова Запаринюка. Яків шукаючи кращої долі, виїхав у 1914 році до Канади, до містечка Содбури, Онт. Тут він ціле життя прожив, упокоївшись в листопаді 1978 р.

Дружина Марія приїхала до Канади в липні 1925 р. Вони були одними із початкових членів Української Греко-Православної Церкви Св. Володимира в Содбури. Покійна Марія не минала ані одного Богослуження, поки її здоров'я дозволяло.

Вона була спокійної вдачі, жертвенна для своєї рідної Української Православної Церкви, була старшою сестрицею при церкві довгі роки. Пізніше вона приучувала молодших жінок до цих обов'язків. Вона мала здібність до висловловлення думок, які були пожиточні для організації. Марія була однією з перших, що вписалася до Союзу Українок, де була вибрана до управи через довгі роки.

Мала одиноку доню, яку виховала в релігійному дусі.

Бл. п. Марія залишила у глибокому смутку доньку Домку і зятя Володимира Щербія, двоє внуків Романа і Василька віддану за Михайла Довлінга та троє правнуків.

Похоронну відправу відслужив о. Гуцуляк з Торонта, Онт., в церкві Св. Володимира 13-го березня 1985 року. Тіло покійної похоронено на цвинтарі „Паркловн".

Після похорону відбувся поминальний обід в церковній залі. Обідом зайнялися членки Союзу відділу Св. Ольги. На обіді промовляли о. Гуцуляк, В. Курилів і Г. Грицiв.

У пам'ять покійної Марії Запаринюк на нев'янучий вінок зложили Домка і Володимир Щербії 650.00 долярів на місцеву церкву, 250,00 долярів на жіноче т-во Св. Ольги, 200.00 дол. на „Український Голос" і кліші та 100.00 дол. на „Промінь". Нехай Господь оселить душу покійної Марії в царстві небеснім, де немає ні смутку, ні болю, а життя безконечне.

Вічна їй пам'ять!

Г. Г.

ПОДВІЙНЕ СВЯТО
Редфілд-Ричард, Саск.

В неділю 17 березня 1985 р. відділ ім. Лесі Українки, в Редфілд-Ричорд, Саск. влаштував свято Тараса Шевченка і Лесі Українки.

Брали участь наші гості членки з Норт-Бетелфорд (відділ ім. Олени Пчілки) і відділ Ольги Кобилянської, Витків, як також члени Культурної Ради, Норт-Бетелфорд, Саск.

Програма складалася з таких точок: Вступне слово сказала Ольга Никіфорук, яка переводила програму. Мішаний хор з Редфілд, під проводом О. Никіфорук, відспівав „Заповіт", а потім виконав співом та читанням поеми „Гамалія", з котрої читали уривки Нестор Ковальський, Ярослав Никіфорук і Ярослав Котик.

Отець М. Стеценко виголосив промову про життя Т. Шевченка. Члени Культурної Ради, з Норт Бетелфорд виконали балляду „Причинна". Катерина Маліцька читала, а група жінок співали. На мандоліні приграваля пані Стирниг.

Слідувала „Розмова Лесі Українки з Оленою Пчілкою", в котрій Зірка Ковальська (з Редфілд-Ричард) читала ролю Лесі Українки, а Ольга Бицкал (з Норт Бетелфорд) читала ролю Олени Пчілки. Таня Стеценко деклямувала поему „Надія", а членки відділу Норт Бетелфорд, співали дві пісні: „Світом Божим вечоріє" і „Мій рідний край". Також Марія Саранчук, з Норт Бетелфорд, читала поему Лесі Українки. На закінчення програми жіночий хор з Редфілд-Ричард відспівав пісню „Сховалось сонце за горою". Членки з Витков, Анна Іванчук і Савеля Бузяк, співали з хорами Редфілд-Ричард.

Голова нашого відділу, Кароля Дмитрук, у кінцевім слові подякувала всім присутнім, що прибули та помогли відсвяткувати це подвійне свято своїми точками та своєю присутністю. Відспівано гимн „Ще не вмерла Україна". Програму завершено гарною перекускою. Прихід з програми в сумі 53.00 дол. призначено на Ювілейний Фонд журналу „Промінь".

Євгенія Никіфорук, секр.

СВЯТО ДЕНЬ МАТЕРІ
Вернон, Б. К.

Дня 12-го травня 1985 року, заходом відділу ім. Княгині Ольги в Вернон Б. К. відсвятковано День Матері.

Свято почато в 3-ій год. по пол. Настоятель громади всеч. о. Блажук відправив Молебень за здоров'я матерів і Панахиду за померших матерів і членок. По цім всі зійшлися до залі під церквою де й продовжувалась програма. Всеч. о. Блажук попросив усіх присутніх відспівати „Христос Воскрес".

Заходом програмового комітету заряджено маленьку концертову програму, якою керувала пані Н. Микитюк. Голова відділу пані В. Кучер у вступному слові привітала матерів, дітей та гостей, які прибули на імпрезу, та пояснила значення свята. Вшановано найстаршу і найстаршу маму. Це виконав пан Віктор Шевчук від мужчин громади, який привітав найстаршу Маму пані Г. Лабюк і вручив їй живі квіти. Відтак привітав і вручив живі квіти наймолодшій Мамі пані Д. Буяр. По цім учень Недільної Школи, Джейсон Панчук склав побажання мамам по українськи, а учениця Нар. Школи, Стефанія Чеж, перечитала побажання мамам по-англійськи.. Діти Недільної Школи відограли забаву „Пташочка". Пісню „Казала мені мати" — відспівали сестри Шевчук, Таня, Марла і Кріста, і пісню по-англійськи „Мей да гуд Лорд Блес ендкіп ю".

Батько п. Віктор Шевчук приграваь їм на акордіоні. Джейсон Панчук відограв дві мелодії на інструменті „Тромпет". Український танок відтанцював малий Євген Панчук.

Реферат про День Матері прочитала пані А. Буяр. Жіночий хор під управою Т. Малиша відспівав „Ой, весно, весно". На закінчення всеч. о. Блажук висловив подяку всім, що взяли участь у програмі і всім, що прийшли це свято звеличати. Пояснив значення такого свята і дав признання дітям Недільної Школи за їхню участь.

По закінченні програми мужчини члени нашої громади подали смачну вечерю, що самі її приготовили. Це був їх вияв пошани до матерів. По вечері, голова відділу пані В. Кучер подякувала чоловікам за їхній труд. що приготовили таку гарну вечерю. За це відспівали їм „Многая літа".

Н. Микитюк — реф. „Променя"

Довкола дому

Стефанія Кульба

LEMON SQUARES

Base:

½ cup butter — softened
1 cup flour
¼ cup icing sugar

Topping:

3 tbsp. lemon juice
2 tbsp. flour
½ tsp. baking powder
2 eggs — beaten
1 cup sugar

Mix all base ingredients together until well bleded. Press into bottom of a 9" square pan. Bake in a preheated 350° oven for 20 minutes. Mix together all topping ingredients. Pour over baked base. Bake for 25 minutes more. Remove and cool. Cut into squares and sprinkle with icing sugar.

— — —

ОМЛЕТ ЗІ ШПІНАТОМ

4 яйця
5 ложок сметанки
1 ложечка масла
1½ ф. почищеного шпінату
4 ложки сметани
2 ложки молока
1 зубець часнику
1 ложка масла
½ ложки муки

Свіжі яйця розбити зі сметаною, посолити. Розігріти масло на сковороді і на гарячий вилляти половину яєць. Смажити поволі. Підважувати лопаткою так щоб рідка маса спливала під спід — підложити під спід омлету трохи товщу. При помочі лопатки обернути на другу сторону. На готовий омлет наложити начинку (городину або іншу начинку); тоді завернути одну половину омлету, щоб прикрила. Легко зсунути цілий омлет на огрітий полумисок і прибрати зеленню петрушки.

Шпінат: Шпінат вкинути на кип'ячу воду і заварити — 2 до 3 рази. Виняти, процідити, посікти. Зробити засмажку з 1 ложки масла і пів ложки муки; залити сметаною; коли закипить вкинути шпінат і добре вимішати. Гарячий наложити на готові омлети.

— — —

KIWI MILKSHAKE

3 kiwis
1 banana
4 scoops of ice cream
3 cups of cold milk
1 teaspoon vanilla

Peel and slice 1 kiwi. Set aside.

Peel and dice the remaining kiwis. Peel and slice the banana. Place the diced kiwis and the banana in a blender. Puree. Add the ice cream and puree. Add the milk and the vanilla. Blend until the ingredients are well mixed. Serve in tall glases. Decorate with slices of kiwi.

— — —

СМАЖЕНА КУРЯЧА ПЕЧІНКА

3 ложки масла або маргарини
2 цибулі
2 паприки — зеленої
1 ф. курячої печінки
½ горнятка підливи „чілі"
1 ложечка цитринового соку

Покришити цибулю і паприку і підсмажити на маслі, мішаючи, около 10 хвилин. Додати печінку і смажити 5 хвилин, обертаючи. Додати чілі соус і цитриновий сік і нехай усе разом смажиться ще 10 хвилини. Подавати.

— — —

МОРКВА ЗІ СМЕТАНОЮ

4 великі моркви
3 ложки сметани
1 ложечка муки
1 ложечка масла
1 зубець часнику

Моркву почистити і покроїти в тонкі кружальця. Залляти горнятком кип'ячої води, додати масла, трошки солі і варити аж зм'якне.

Окремо розколотити у сметані дрібку муки, залити моркву і хай раз закипить. Коли хтось любить часник може додати розтертий під кінець.

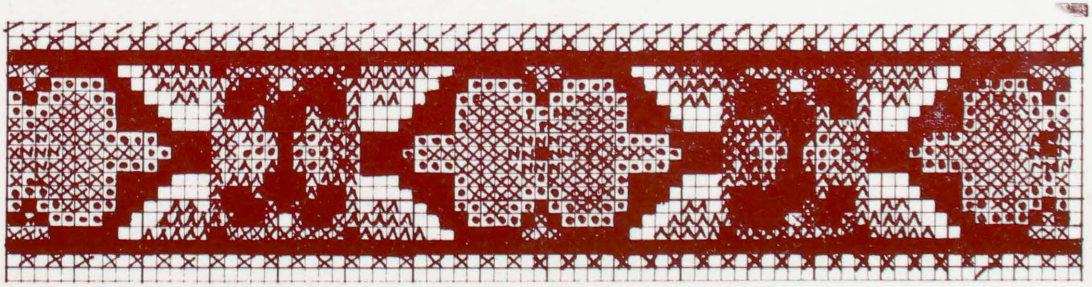

ЗАКАРПАТТЯ — взір вишитий хрестиками DMC нитки.

■ чорна, × ясно червона, N темно червона, ● жовта, V зелена, / синя.

Увага: — Вишивальниці не міняйте краски ниток, бо ут ратите ідентичність взорів із тих околиць України!

Український Музей Канади, Східня Філія
рисувала Іванна Вахна

ISSN 0380-2140

P W-43 OCT 85
HAWRYSH MRS K
11130-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A1

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ .25
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки Українки, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	.10
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня народження Лесі Українки	2.00
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!" — Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	3.00
Програма для садочків, С. Магус	3.00
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	3.00
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	1.00
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	10.00
50-річчя здобуття громадських прав укр. жінки, Г. Янішевська	.75
Статут Союзу Українок Канади	.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.00
Українські коляди, С. Яременко	.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	2.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	5.00
Я вернуся, О. Крамар	.50
Симон Петлюра, Український Вільний Університет	13.25
Ходить сон коло вікон, Рада Української Школи	2.00
На пошану Лесі Українки	8.00
Чверть століття (м'яка обкладинка), Н. Когуська	3.00
Чверть століття (тверда обкладинка), Н. Когуська	5.00
Дивись, слухай, говори, С. Василишин К1 і К2 — К3	2.50 3.00
Золотий черевичок, Прот. С. П. Симчич	3.50
На пошану Лесі Українки (збірник), Б. Стебельський	8.00
Релігійні пісні для дітей й молоді, Петро Пауш	3.00
Канадіяна, Союз	12.00
Писанка, Головний Музей	7.00
Великдень, Ф. Пелех	7.00
Канадська Спадщина, О. Войценко	.50
Сувенір, наключник, зелений, червоний синій	.50
Українське вишиття — взори і стіби, Союз	12.00
Пісні мого серця, Дарія Могилянка	5.00
Думки летять на Україну, Дарія Могилянка	5.00
Як ваші діти ростуть — чому не подбати про добру денну опіку	.25
Прапори (нові)	25.00
Портрет Лесі Українки	2.00
Картки на листи з ковертами, з смолоскипом (12)	2.00
Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, кленовий листок	1.00
Смолоскип — відзнака Союзу Українок Канади	17.00
Срібні ложечки з смолоскипом	12.00
Грамоти — 25-ліття (1.50), 50-ліття (2.75), досягнення (2.00)	
Серветки (доз.) 12	1.25
Свята Православної Церкви — прот. д-р І. Стус	6.00

ДОДАЙТЕ 15% НА ОПЛАТУ ПОШТИ!
А 5% ПРОВІНЦІЙНИЙ ПОДАТОК!

ПИШІТЬ ДО:

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East,
SASKATOON, SASKATCHEWAN
S7K 0L1

НОВА ДВОМОВНА КНИЖКА

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Прот. д-р Іван Стус

Переклад на англійську мову — Л. Фарини Бриджес

Вже вийшла з друку і продається давно очікувана двомовна книжка **„Свята Православної Церкви"** необхідна для кожної української родини.

Наші релігійні свята дуже близько пов'язані з побутом, звичаями, традиціями в родині. Автор оповідає про 32 релігійних свят у році дуже цікаво, мова щира, а для тих, що не володіють рідною мовою, той самий зміст англійською мовою.

Цю працю видав Союз Українок Канади з Фундації ім. Наталі Кобринської. Ціна книжки з пересилкою $6.50. Замовляти на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
#612 24th St. East
Saskatoon, Sask. S7K 0L1